

NYHEDSORIENTERING SEPTEMBER 2019: Finansverden vil redde sig selv med øko-fascisme

Download (PDF, Unknown)

NYHEDSORIENTERING AUGUST 2019: Samarbejde om en Måne- Mars-mission eller krig? plus dokumentation

Download (PDF, Unknown)

Indhold:

Et nyt kapitel for menneskeheden:

Principper for en holdbar fremtid, af Helga Zepp-LaRouche

Grønland: Geopolitisk kamplads eller omdrejningspunkt for økonomisk og videnskabeligt samarbejde, af Tom Gillesberg

Vi forpligter os til Måne-Mars-missionen:

Schiller Institut underskriftsindsamling

Homo sapiens extraterrestris: Mennesket er et rumvæsen

Helga Zepp-LaRouches tale på 50-årsdagen for månelandingen ved konferencen: Apollo + 50:

En dialog mellem kulturer om, hvordan man udvikler befolkningen og den produktive arbejdsstyrke i løbet af Jordens næste 50 år.

Menneskehedens udenjordiske forpligtelse: citater fra Krafft

Ehricke, Lyndon LaRouche, Tom Gillesberg, John F. Kennedy,
Harrison Schmitt
Frontalt angreb på vores levestandard:
Multimilliardærer finansierer 'Klimabeskyttere'! af Helga
Zepp-LaRouche

Links til yderligere dokumentation refereret til i
nyhedsbrevet:

Hæfte: We commit to the Moon-Mars mission: the true spark for
changing the culture, LaRouchePAC 2019:

Download (PDF, Unknown)

Lyndon LaRouche:

1. Video: The Woman on Mars, 1988

Part 1:

Download (PDF, Unknown)

Part 2:

Download (PDF, Unknown)

Krafft Ehricke:

1. Forskellige artikler på Schiller Instituttets hjemmeside
2. In celebration of Krafft Ehricke's 100th birthday, 2017

John F. Kennedy:

1. Video: JFK's full speech about space at Rice University.

Harrison Schmidt:

1. Mining the Moon, 2005
 2. Will the United States join the Helium-3 fusion revolution?, 2014
-

Missionen til Månen- Mars er passende med henblik på at opløfte Amerikas kultur

Den 6. august (EIRNS) –Et nyt prospekt for Månen-Mars missionen, der er organiseret omkring de seks punkter i LaRouchePAC-underskriftsindsamlingen “Vi forpligter os til Månen-Mars-missionen” og forfattet af Ben Deniston til LaRouchePAC, bringes i den 9. august udgaven af Executive Intelligence Review, der udkommer i morgen. Artiklen beskriver hvordan præsidentens og NASA’s “Project Artemis” kunne blive en ekstraordinær videnskabs- og teknologi-‘driver’, som et lynprogram i stil med Apollo-programmet, med det formål at gøre Månen til ‘værksted’ og udgangspunkt for rumrejser i solsystemet. Prospektet specificerer forpligtelsen til at gennemføre denne indsats i samarbejde med – som minimum – de kinesiske, russiske og indiske rumprogrammer såvel som de japanske og europæiske.

Den første sektion uddyber LaRouchePAC-underskriftsindsamlingen: Vi forpligter os selv og vores nation til at sende en raket i kredsløb om Månen til næste år; at konstruere en rumstation i kredsløb om Månen inden for to år derefter; at sende fire astronauter i kredsløb om Månen i 2023 – mennesker, der undslipper jordens tyngdekraft for første gang siden Apollo – og forpligter vores nation til at lande astronauter på Månen i 2024.

Vi forpligter os endvidere til – fire år efter dette- at have en menneskelig bosættelse på Månen, hvilket betyder, at folk i denne bosættelse vil befinde sig i solsystemet, med potentialet til – efter nogle års udvikling af bosættelsen – at rejse derfra og til Mars.

Prospektet fremhæver de to visionærer, som forudså denne undvigelse fra Jordens begrænsninger til Månen og dennes udvikling til udgangspunkt for rumrejser i solsystemet – raketdesigner Krafft Ehrlicke og økonom og statsmand Lyndon LaRouche. I midten af 1980'erne udviklede de fuldt ud en sådan menneskelig fremtid. "Bosættelse og industriel udvikling af Månen" er deres idé. At skabe den økonomiske kredit for denne videnskabelige internationale mission er også LaRouches idé, og dokumentet indeholder dette under punkt 5 i andragendet.

Præsident Donald Trump sagde i sine bemærkninger den 5. august, angående Amerikas sørgelige masseskyderier, "Kulturelle forandringer er svære, men hver af os kan vælge at opbygge en kultur, der fejrer værdien og værdigheden af menneskeligt liv."

Denne Månen-Mars-mission, kan, hvis den udføres på den måde, som LaRouche og Ehrlicke beskrev for mere end 40 år siden, være svaret på præsidentens opfordring. Der blev set tegn til forandring i begejstringen over 11-års jubilæet for Apollo for to uger siden, da millioner af amerikanere ved tusindvis af festlige forsamlinger reflekterede over himlen. Det menneske, der rent faktisk opnår at rejse, bo, og arbejde i rummet, har ingen grænser for sit potentiale. Enhver ung person kan vælge at støtte, hvad præsident Kennedy kaldte "den uforsøgte mission" – værdien og værdigheden af en menneskelig art, der kan lære at leve under forhold, der står helt i modsætning til dem, under hvilke vi udviklede os, men som stadig viser vores skabers intelligens.

Den bitre sandhed om det amerikanske “økonomiske opsving”

De artikler, der følger efter denne introduktion, er blot en overfladisk ridse i overfladen af det mest ødelæggende fysiske økonomiske sammenbrud, USA nogensinde har oplevet. Når man læser følgende rapporter – og der er vigtige områder som energiforsyning, vandforsyning, uddannelse og sundhedspleje, som ikke engang berøres her – kunne man først tro, at man læser en rapport om en anden planet midt i en mørk tidsalder. Men når du læser denne rapport, så spørg dig selv: Oplever du ikke præcis de resultater, der er dokumenteret nedenfor?

Du kan så begynde at overveje hele hysteriet i de amerikanske medier om det forfærdelige “autoritære regime” i Kina, hvor 800.000.000 mennesker, i virkeligheden, er blevet løftet ud af fattigdom, der er blevet bygget hundreder af skinnende nye byer, tog bliver udviklet som kører 600 km i timen, og millioner af børn spiller violin og klaver, og du kunne se på dig selv, og de forhold du har tolereret, i et nyt perspektiv. I 2017 blev det fastslået, at der stadig var omkring 30 millioner fattige i Kina, der hovedsagelig boede i landdistrikter og vanskeligt tilgængelige områder. Et målrettet program blev gennemført, og Kina er på rette spor for fuldstændigt at eliminere fattigdommen inden for sine egne grænser inden 2020. Overvej hvor langt Kina er nået i de sidste 50 år.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, har ofte talt om den økonomiske elendighed, hun oplevede i Kina, da hun rejste der som en ung journalist midt i

“Kulturrevolutionen” i 1971, men i dag er forholdene fuldstændig forandrede. Betragt nu USA i samme tidsrum. Siden 1971 er forholdene i USA gået i den stik modsatte retning: Den forventede levetid i USA er faldende i den længste periode siden Første Verdenskrig; stofrelaterede overdoser og selvmord har overgået bilulykker som dødsårsag; tidligere udryddede sygdomme er i stigning; hjemløshed, skjult og åbenlyst, breder sig voldsomt; broer, tunneller og anden vital infrastruktur kollapser; Metro-systemerne er faldefærdige og farlige; mange af vores kommunale vandsystemer er over 100 år gamle; tørke og oversvømmelse er hvad der er tilbage af vores landbrugssektor; og energiforbruget pr. indbygger falder – alt sammen tegn på et døende samfund.

Den forfærdelige økonomiske opløsning af USA ville aldrig være sket, hvis det amerikanske folk havde tilsluttet sig Lyndon LaRouches ideer. Da USA kæmpede med 1960'ernes paradigmeskifte, så voldsomt bebudet af mordet på Præsident Kennedy, advarede Lyndon LaRouche sine medborgere, at medmindre man stoppede og vendte denne udvikling, ville dette skifte føre til opløsningen af nationen. I årtier siden, har han advaret igen og igen om, at afindustrialiseringen (“liberaliseringen”) af økonomien og ledsagende modkultur med rock-sex-stoffer i 60'erne lagde vejen til et økonomisk sammenbrud, og til ødelæggelsen af det kognitive potentiale i befolkningen. Da Nixon trak stikket på Bretton Woods-Systemet i 1971, og ændrede det internationale monetære system til flydende valutakurser, meddelte LaRouche profetisk, at denne ændring af politikken – givet til USA af det britiske imperium – enten ville føre til en ny fascisme, eller ville fremtvinge oprettelsen af en ny økonomisk verdensorden.

Næsten 50 år – et halvt århundrede – senere er LaRouches advarsler blevet bekræftet, som borgerne kan iagttage overalt. Det imperiale geopolitiske system, der førte menneskeheden ind i to verdenskrige og har forårsaget mange gange mere massedød gennem dets økonomiske imperialism end Hitlers regime,

kollapser nu under vægten af dets egen selvdestruktion. Derfor står især befolkningen i USA over for en presserende beslutning. Vi må se problemets omfang i øjnene for at mønstre modet til at kræve en løsning. Efter de studier, som beskriver de forskellige fysiske sektorers sammenbrud i den amerikanske økonomi, følger en opfordring til handling, der ledsager en artikel skrevet af LaRouche, hvori han fastsætter "fire love" for at redde USA. Han siger, at disse love er "ikke et valg", men "en umiddelbar nødvendighed". Vi tror, at du vil være enig i den vurdering, når du er færdig med at læse denne rapport.

Rapporten kan læses her:
(https://larouchepub.com/eiw/public/2019/2019_20-29/2019-27/ei-rv46n27-20190712.pdf)

NYHEDSORIENTERING JUNI 2019: Rens Lyndon LaRouches navn for at forhindre krig

Download (PDF, Unknown)

Her er mere af Helga Zepp-LaRouches webcast fra side 2.

[Renselse af Lyndon LaRouche er afgørende for at stoppe det Britiske Imperiums fremstød imod 3. Verdenskrig](#)

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 21. juni 2019

HARLEY SCHLANGER: Goddag! Jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet, og jeg vil gerne byde dig velkommen til denne uges webcast. Det er den 21. juni 2019. Vi taler med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af, og præsident for, Schiller Instituttet.

Dette er et utroligt historisk øjeblik. Der er en uge til G20-topmødet i Osaka, Japan, hvor der er potentiale for et historisk vendepunkt omkring ideen om en fire-magts-aftale om etablering af et nyt finansielt system – et 'Ny Bretton Woods' – en idé som Lyndon LaRouche fremsatte for næsten to årtier siden. Samtidig kommer der en utrolig krigsmobilisering fra krigspartiet, som forsøger at forsvare et bankerot system.

Men jeg synes at vi, for at starte diskussionen, virkelig skal tage fat på spørgsmålet om LaRouches frifindelse, og det initiativ der er blevet taget af LaRouche PAC og Schiller Instituttet med frigivelsen af to nye videoer; den ene hedder "LaRouche-sagen: Robert Muellers første Lejemord"; den anden er en video om mindearrangementet, der fandt sted i New York City for to uger siden. Så, Helga, vil du ikke give os en fornemmelse af mobiliseringen, der er i gang omkring frifindelsen, og betydningen af at disse to videoer bliver udgivet, rent faktisk, i dag?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: For mange mennesker vildet sikkert ikke være indlysende, men hvis Lyndon LaRouches navn ikke renses, tror jeg ikke, at vi kan stoppe de nuværendetrommehvirvler for Tredje Verdenskrig. At rense hans navn og neutralisere den krigsmaskine, som driver verden mod Tredje Verdenskrig, er en og samme ting. For det er netop det apparat, der retsforfulgte min mand på trods af, at han var uskyldig i alle anklager, som nu driver verden til randen af udryddelse. I dag har vi, på samme tidspunkt i mange lande rundt om i verden, søsat en international operation med udgivelsen, i sær-deleshed, af

dokumentarfilmen »The LaRouche Case (LaRouche-sagen)«. Jeg vil opfordre alle seere, alle Jer som ser dette pro-gram, til straks at gå på vores hjemmeside, downloade videoen og se den; send linket til enhver mulig kontakt, I har – e-mail lister, sociale medier, bare nogen I kender – og hjælp os med at spredede dette internationalt (se: www.schillerinstitut.dk/si/?p=27712).

Denne video, som viser den fuldstændig uhørte bøjning af loven i sagen mod Lyndon LaRouche, hvor vi har de absolut autoritative stemmer fra hans tidligere advokat, Odin Anderson, og USA's forhenværende justitsminister Ramsey Clark, der kommer ind på årsagerne til, at LaRouche-sagen er det mest utrolige tilfælde af bøjning af loven og ødelæggelse af det amerikanske retssystem i USA's historie. Nu er det vores mål at få disse videoer ud overalt, og få handlet på dem; hvilket betyder, at vi har brug for at rense LaRouches navn. Grunden til at dette er så absolut vigtigt er, at det efter min og mine kollegers bedste dømmekraft, er den eneste måde hvorpå Tredje Verdenskrig kan stoppes. Årsagen er meget enkel. Det apparat, der retsforfulgte min mand i 1980'erne, og fortsatte med det i 1990'erne og 2000'erne, er den samme maskine, som lige nu er den drivende kraft bag konfrontationen med Rusland og Kina. Blot for at nævne, hvor absolut påtrængende det er, og hvor tæt vi er på, hvad der kunne blive Tredje Verdenskrig, er det faktum, at ifølge et tweet af Trump, var ordren til at angribe Iran – efter at de skød den amerikanske drone ned – allerede givet; og 10 minutter før angrebet, der havde tre steder i Iran som mål, aflyste Trump angrebet. Ifølge hans eget tweet, spurgte han de relevante militære kommandanter, hvor mange dødsfald et sådant angreb på Iran ville have, og de sagde omkring 150. Så sagde han: »Dette er ude af proportion«, og han aflyste angrebet. Se, dette er en utrolig historie, for hvis det var sket, var vi måske på vej til Tredje Verdenskrig; og dette er ikke nogen overdrivelse. Trommehvirvlerne for krig var absolut utrolige. Tag blot et par skridt tilbage. Man havde artiklen i New York Times, der sagde, at de amerikanske

sikkerhedsstyrker – Pentagon og såvidere – har optrappet cyber-angrebene mod Rusland bag ryggen på Trump, hvilket Trump kaldte forræderi. Så havde man historien om at det angiveligt var den iranske Revolutionsgarde, der stod bag angrebet på de to olietankskibe i Oman-bugten. Dette er efter al sandsynlighed endnu en af disse falske nyheder, en falsk flagoperation. Og det peger på det faktum, at man i USA lige nu har en dobbelt magtsituation. Som du nævnte, eller som vi vil diskutere mere, sker det en uge før G20-mødet, hvor, hvis dette blæses op, den sidste chance for fred kan gå tabt. Og på den anden side har man potentialet for at Trump mødes med Putin og Xi Jinping i særdeleshed og finder en løsning på de mange problemer i denne verden. Så vi er i en nedtælling. Men som jeg sagde, er rensning af Lyndon LaRouches navn helt afgørende; fordi den eneste måde man kan afvæbne og neutralisere krigspartiet i USA er at gøre denne sag til det mest prominente problem. Fordi det peger på sammenhængen mellem krigspartiet i dag og det apparat som er ansvarlig for mørklægningen af 11. september samt »Russiagate«, og folk er nødt til at forstå denne forbindelse.

Schlanger: Videoen er tilgængelig med et link på denne hjemmeside, og den er også tilgængelig på LaRouche PAC [<https://action.larouchepac.com/exonerate>]. Helga, hvad der står klart efter at have set denne video og talt med folk om det er, at selvom høringerne er fra 1995 eller 1996 – mere end to årtier gamle – er emnerne de samme, som det der sker i dag. Det er forbløffende, vil du ikke sige det?

Zepp-LaRouche: Ja, jeg mener at tribunalet, der fandt sted i 1995, hvor mange internationale VIP'er, amerikanske lovgivere gennemgik sagen og hørte vidnesbyrd fra Odin Anderson og Ramsey Clark; jeg synes at det gør det helt klart, at der må rådes bod på denne, min mands sag.

Jeg vil stærkt tilskynde folk til at se videoen om Lyndon LaRouches sag sammen med den, ganske vist, lange video af mindearrangementet, fordi man bør se de to ting sammen.

Retsforfølgelsen og bagvaskelsen af min mand er i fuldstændig modstrid til hans virkelige liv og livsværk, hvilket man får et glimt af i den meget smukke video om mindehøjtideligheden. Det er i virkeligheden nøglebudskabet, som skal ud til verden. Som jeg sagde i tribunalet, var uretten mod Lyndon LaRouche ikke alene det, at han blev sat uskyldigt i fængsel; men hvad der så at sige også blev sat i fængsel, var hele tankegodset af hans ideer og løsninger til verdens kriser, og dette er endnu mere påtrængende i dag. Så igen beder jeg om, at man tager sig tid; se disse to videoer [<https://action.larouchepac.com/exoneate>]. Og hjælp os så med at få dem rundt om kloden ad hvilken som helst kanal man overhovedet kan, fordi det er nøglen til at løse faren for krig. Så det er min indtrængende appel til Jer alle.

Schlanger: Se, som du sagde, kunne vi have været i 3. Verdenskrig fra i aftes. Alt imens det blev undgået, fortsætter presset for denne konfrontation fra krigspartiet. Ser du nogen ændring i det, som følge af præsident Trumps beslutning om at holde sig tilbage?

Zepp-LaRouche: Det må tiden vise. Jeg synes, det er en hel utrolig demonstration af, at vi faktisk har en dobbelt magtsituation i USA. Det er blevet et emne for offentlig diskussion. Bare for at gennemgå det igen, fordi især vores internationale seere måske ikke har bemærket det på samme måde, men det faktum, at *New York Times* havde en artikel, i hvilken de pralede af, og de henviste til, at John Bolton sagde dette på et seminar afholdt af *Wall Street Journal* for et par dage siden, at USA's sikkerhedsstyrker, efterretningstjenesten, Pentagon, optrappede den allerede eksisterende cyber-krigsførelse, som oprindeligt blev bestilt af Obama; at de optrappede dette og gik efter el-nettet i Rusland. Nu er dette ikke nogen lille affære, for naturligvis forsyner el-nettet i ethvert land energi til hospitaler, til militærkommandoen og kontrol, til vandforsyninger; så det må betragtes som en krigshandling.

Trump tweetede straks og sagde, at dette var forræderi. Han sagde også, at det på eller anden måde var falske nyheder, når hele historien blev lækket på denne måde. For eksempel påpegede professor Stephen Cohen, som er en meget kendt Rusland-analytiker i USA, det faktum, at {New York Times} efter al sandsynlighed lakkede denne historie i det øjemed at ødelægge potentialet for et topmøde mellem Trump og Putin på det kommende G20-topmøde; ligesom medierne har gjort det før ved mangfoldige lejligheder. Hver gang der er et potentiale for en løsning, lækker de noget, eller gør noget uhyrligt for at sabotere et sådant topmøde. Så dette er én ting; og det rejser helt åbenbart spørgsmålet om, at hvis præsidenten ikke er informeret, hvem er det så, der styrer USA? Det er et spørgsmål, der bliver stillet af mange mennesker rundt om i verden; mennesker der bemærker det faktum, at Trump er en ting – som demonstreret af at han holdt angrebet mod Iran tilbage – men at sådanne medlemmer af hans kabinet som Bolton, Pompeo og andre, klart er 'noget andet'. Så det er ikke klart, hvem der giver ordrene.

Det samme synes at være sket i tilfældet med Iran – hvor, du ved, denne historie er utrolig. Iranerne, som svar på beskyldningen om at de var ansvarlige for angrebet på de to olietankskibe – for hvilket der ikke er noget bevis; flere regeringer, herunder den tyske og japanske regering, har krævet beviser, fordi denne video som Pompeo udsendte, klart ikke udgør noget bevis. Så nedskød iranerne en drone. USA sagde, at denne drone var i internationalt farvand, men iranerne har nu udgivet en video der viser, at ikke kun dronen, men også et amerikansk fly lettede fra De Forenede Arabiske Emirater, gik ind i Oman-bugten, vendte tilbage og kom derefter ind i, ikke alene internationalt farvand, men iransk territorium. Ifølge de iranske militærkommandanter sendte de flere advarsler om, at disse to amerikanske fartøjer – drone og fly – var kommet ind i iransk territorium uden at få nogen respons. Derefter nedskød iranerne dronen, men ikke flyet, som en advarsel til USA.

Dette er absolut – hvem vågner ikke op og indser, at vi er på randen af Tredje Verdenskrig? – En sådan person befinder sig ikke virkelighedens verden. Vi er tættere på Tredje Verdenskrig end på noget andet tidspunkt – jeg vil sige end på noget tidspunkt i hele efterkrigstiden. Denne fare er endnu ikke drevet over. Jeg synes det er en rigtig god ting, at Trump greb ind i sidste øjeblik, men det var 10 minutter før angrebet! Folk bør virkelig indse, at dette ikke er nogen vittighed. Men igen, på kort sigt er den eneste måde at respondere på at opretholde processen for at få rensset Lyndon LaRouche. Hvis man vil stoppe Tredje Verdenskrig, så hjælp os med at få frifindelsen af LaRouche på dagsordenen internationalt; men i særdeleshed i forhold til præsident Trump, som har en meget god grund til at gøre det, fordi det ville tage sigte mod de samme kræfter som står bag 'Russiagate', og dem der gør det vanskeligt for ham at gennemføre hans hensigter med hensyn til at forbedre forholdet til Rusland og Kina.

Schlanger: Helga, med korruptionen af medierne i USA, hvor disse ting ikke på nogen måde dækkes i detaljer eller selv i virkeligheden, synes russerne at være mere direkte end nogensinde før i at advare om krigsfaren. Hvad kan du sige om det, som kan hjælpe med at vække folk op til at indse, hvor tæt vi er på denne situation?

Zepp-LaRouche: Præsident Putin advarer om, at et angreb på Iran vil have katastrofale konsekvenser. Han sagde også – umiddelbart efter St. Petersburg International Economic Forum – i et interview til nyhedsbureauet Mir, at situationen mellem USA og Rusland forværres for hver time der går. Jeg synes det er en fair beskrivelse, i betragtning af hvad der er blevet offentliggjort netop nu – nemlig at 'The Joint Chiefs of Staff' (den amerikanske overkommando for hæren, flåden og luftvåbnet, red.) for første gang i flere år har offentliggjort deres atomstrategi. Lad mig læse et citat for dig, der gør det helt klart. Dette er en gennemgang af den

atomstrategi, planlægning, målsøgning, kommando og kontrol, som omfatter ideen om brug af kernevåben i enhver konfrontation. Citatet, som jeg vil læse for dig er:

“Brugen af atomvåben kunne skabe betingelser for afgørende resultater og genoprettelse af strategisk stabilitet. Specifikt vil brugen af et atomvåben grundlæggende ændre omfanget af et slag, og skabe betingelser der påvirker hvordan kommandører vil få overhånden i en konflikt. “[Fælles publikation 3-72, Atomoperationer]

Dette er utroligt! Det er ideen om, at man kan bruge et enkelt atomvåben. Som om mange eksperter, som for eksempel Ted Postol, ikke har skrevet lange og meget overbevisende artikler om, at det ligger i atomvåbnenes karakter, at det ligger i logikken af den slags våbensystemer, at når man en gang er startet på at bruge et sådant våben, vil de alle blive brugt. Det ville med al sandsynlighed betyde udryddelsen af vores civilisation.

Denne rapport var offentligtgjort i en uge, og blev derefter pludseligt trukket tilbage, og det blev kun genopslået på initiativ af ‘Føderationen af Amerikanske Videnskabsfolk’, der ønskede at påpege denne doktrins faktum. Jeg tror, at alt skal ses i sammenhæng, og det understreger den absolutte nødvendighed af at neutralisere krigsfraktionen; hvis gruppering udtrykkeligt indbefatter briterne, om hvem Craig Murray, den tidligere britiske ambassadør, sagde, at for det britiske politiske system, regering og medier, er forskellen mellem fiktion og sandhed helt udvisket; og det burde vække alvorlig bekymring hos alle, fordi den britiske rolle i at anstifte alt dette er helt afgørende.

Det viser med al ønskelig tydelighed, at vi må ændre paradigmet; at krigsfraktionen skal stoppes; at Trump må sættes i stand til at gennemføre sine intentioner om at forbedre relationerne med Rusland og Kina, som han mange gange har sagt. Det er i virkeligheden dette, som jeg beder Jer,

seerne, om at hjælpe os med at kommunikere ud: Fordi jeg tænker, at faren er virkelig som den var det i 1914. Uden en dybtgående mobilisering af mennesker over hele kloden, men især i Vesten, i Europa og USA, er vi i stor fare for – som søvngængere – at gå ind i en ny krig, præcis som det skete i 1914. Så kom med i vores mobilisering for at forhindre netop dette.

Schlanger: Hvis vi går tilbage til spørgsmålet om rensning af Lyndon LaRouches navn, så var det netop under lignende omstændigheder i slutningen af 1970'erne under Carter Administration, med galninge som Brzezinski og andre, der pressede på for krig, at Lyndon LaRouche interвенerede med SDI (Strategic Defense Initiative), og operationen imod ham kom som en konsekvens af Ronald Reagans vedtagelse af hans politik. Jeg synes, at dette er en anden parallel, der er ganske slående for at få folk til at forstå, hvorfor angrebet i dag er en parallel til, hvad der blev gjort imod Lyn i 1980'erne.

Zepp-LaRouche: Den eneste måde, hvorpå man i dette sene stadium af det strategisk spil, så at sige, kan komme ud af denne situation, ville være den slags samarbejde mellem – ikke kun USA og Rusland, som min mand i sin tid foreslog det mellem USA og Sovjetunionen – men som i særdeleshed også omfatter Kina og Indien. Fordi hans argument var, at der er behov for [enighed mellem] de fire mest magtfulde lande i verden for at afslutte det britiske system af imperialistisk kontrol over verden. Dette er yderst vigtigt. Det ville dybest set betyde, at der under G20-mødet forhåbentligt vil finde et topmøde sted, som der er planer for; men vær på tærne, for i ugen op til G20-topmødet må vi forvente en indsats for at destabilisere dette potentiale indtil sidste øjeblik; som vi netop har set det med dette aflyste angreb imod Iran. Forhåbentlig kommer det til et topmøde mellem præsident Trump og Xi Jinping, og det ville ikke alene [kunne] afslutte handelskrigen, men barsle med en omfattende aftale. skulle

forhåbentlig også komme et topmøde mellem Trump og Putin. Og hvis det skulle gå rigtig godt, ville der være et topmøde mellem de fire ledere. Husk på, at efter St. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum og SCO's [Shanghai Samarbejdsorganisation] topmøde i Bishkek et par dage senere, mødtes de tre ledere – Putin, Xi Jinping og Modi – allerede i Bishkek; og sagde at de ville mødes igen i Osaka på G20-mødet.

Så det bedste der kunne ske ville være, at de inviterer præsident Trump til at deltage i dette topmøde, og at Trump accepterer det. Fordi medmindre der er enighed om at tage fat på det meget presserende spørgsmål om det truende sammenbrud af det finansielle system, og en overgang til en Ny Bretton Woods-aftale, som især ville tage sig af det nødvendige kreditsystem til industrialisering af udviklingslandene, samt afslutte det system med kasino-økonomi, som vi har nu, ved at etablere et nyt kreditsystem og indføre et nyt paradigme. Jeg tror vi vil diskutere spørgsmålet om et nyt paradigme lidt mere, men der er brug for en helt anden tænkning om hvordan disse strategiske spørgsmål gribes an, for hvis vi forbliver indenfor området af geopolitik, som i forestillingen om at Europa skal blive en stærk, forenet bastion mod andre stærke kræfter – USA, Rusland, Kina; og hvis USA mener, at Kina og Kinas fremgang må inddæmmes – hvis man bliver hængende i den slags tænkning, så er det kun et spørgsmål om tid, før hele denne strategiske situationen vil gå helt grassat og komme ude af kontrol. Så lad os mobilisere for at sætte spørgsmålet om en 'fire-magts-aftale' for G20 på dagsordenen, og hjælp os med at mobilisere for det, fordi dette kan være den sidste chance for at gøre det. Fordi det står meget klart, at vi både strategisk, militært, men også med hensyn til den økonomiske situation sidder på en krudttønde. Derfor har vi brug for en akut ændring i hele tilgangen...

Zepp-LaRouche: Folk husker muligvis Martins Niemöller ord, som lød: Først kommer de efter dine naboer, så kommer de efter sigøjnerne, og så kommer de efter jøderne. Ja, man kan blot

tilføje: "De er allerede kommet efter Lyndon LaRouche; de kom efter USA's præsident; og nu må du hellere hjælpe os med at ændre hele denne dynamik". Så bring venligst disse videoer rundt, og studér dem. Mange mennesker har været bange for at gå ud med ideen om at LaRouche repræsenterede magtfulde begreber, som er nødvendige for at løse verdens kriser. Hele retsforfølgelsen blev gjort med kun ét formål: At forgifte brønden, at gøre folk bange. Men at overvinde frygten, lige nu, for at slutte sig til Lyndon LaRouche og den bevægelse han skabte, er hvad der gør forskellen mellem krig og fred. Så gå med i vores mobilisering ...

Hæfte: Genopret USA's sjæl: Rens Lyndon LaRouches navn

To dele af følgende hæfte er oversat til dansk:

1. Underskriftindsamling: Rens Lyndon LaRouches navn og få ham rensat for den uretfærdige forfølgelse, domfældelse og fængsling han var udsat for
2. Nekrolog: Lyndon H. LaRouche, Jr. (1922-2019)

Download (PDF, Unknown)

Bøger af Lyndon LaRouche og hans medarbejdere, som kan bestilles via Amazon eller Schiller Institutet i Danmark

Her er en oversigt med nye og genudgivne bøger fra LaRouche-bevægelsen . Bøger markeret med et "*" er tilgængelige fra Amazons Print on Demand system. De andre bøger kan også bestilles gennem Amazon.com

Nogle af bøgerne kan bestilles direkte fra Schiller Institutet i Danmark. Ring +45 53 57 00 51 for at høre, om vi har dem på lager.

A Fifty Year Development Policy for the Indian Pacific Ocean Basins, af Lyndon LaRouche

*A Manual on the Rudiments of Tuning and Registration**

*Against the Current! A Critique of the Trade Policy of the German Realm from the Standpoint of Carey's Researches**

Cold Fusion: Challenge to U.S. Science Policy, af Lyndon LaRouche

Colonize Space: Open the Age of Reason

Development Is The Name For Peace

Earth's Next Fifty Years: EIR Edition, af Lyndon LaRouche*

*Friedrich Schiller, Poet of Freedom, Vol. I**

*Friedrich Schiller, Poet of Freedom, Vol. III**

*Friedrich Schiller, Poet of Freedom, Vol. III**

*Friedrich Schiller, Poet of Freedom, Vol. IV**

How The International Development Bank Will Work, af Lyndon LaRouche

*How The Nation Was Won**

How We Got To The Moon (Amazon only)

Now, Are You Ready To Learn Economics?, af Lyndon LaRouche*

Poetry is the Science of Reason, af Lyndon LaRouche og W. Allen Salisbury*

Reflections of an American Political Prisoner

Saint Augustine, Father of African and European Civilization

So You Wish To Learn All About Economics?, af Lyndon LaRouche*

Stop Club of Rome Genocide in Africa!, af Lyndon LaRouche*

The Case of Walter Lippmann, af Lyndon LaRouche*

*The Civil War and the American System**

The Economics of the Noosphere, af Lyndon LaRouche*

The EIR's Policy of Republican Grand Strategy of the United States, af Lyndon LaRouche*

The Four Powers, af Lyndon LaRouche*

*The Hitler Book**

The New Silk Road Becomes the World Land Bridge

The Political Economy of the American Revolution

The Power of Reason 1988, af Lyndon LaRouche*

The Renaissance and the Idea of Progress

The Science of Christian Economics, af Lyndon LaRouche*

The Secrets Known Only to the Inner Elites, af Lyndon LaRouche*

The State of Our Union: The End of our Delusion, af Lyndon LaRouche*

The Toynbee Factor in British Grand Strategy, af Lyndon LaRouche*

*The U.S.-Russian Entente That Saved the Union**

*The Vision of Hamilton**

There Are No Limits To Growth, af Lyndon LaRouche*

*Toward a New Council of Florence**

Treason In America

Why Credit Can Be Greatly Expanded Without Adding To Inflation, af Lyndon LaRouche*

NYHEDSORIENTERING MARTS 2019: Nekrolog, Lyndon LaRouche (1922 – 2019)

Download (PDF, Unknown)

Nekrolog: Lyndon H. LaRouche, Jr. (1922-2019)

Lyndon LaRouche døde den 12. februar 2019. Han stiftede en politisk bevægelse midt i 1960'erne, som Schiller Instituttet, stiftet af LaRouches kone Helga Zepp-LaRouche i 1984, er en del af.

Den 21. februar (EIRNS) – Lyndon H. LaRouche Jr., den US-amerikanske økonom og statsmand, der fra 1957 til 2007 udarbejdede og fremlagde verdens mest nøjagtige række af økonomiske forudsigelser, sov stille ind tirsdag morgen den 12. februar 2019. Han udgav i sit lange virke tusindvis af artikler og mere end hundrede bøger, boglange hæfter samt strategiske studier. LaRouche var en af de mest kontroversielle politiske personer i hele USA's historie.

En afgørende årsag dertil var, at LaRouche igen og igen stolt og energisk førte i alt otte præsidentkampagner til hvert valg mellem 1976 og 2004 med den hensigt efter mordene på John F. Kennedy, Malcolm X, Martin Luther King, Jr. og Robert F. Kennedy mellem 1963 og 1968 at genetablere USA som en selvstyret nation på grundlag af den amerikanske forfatning. En anden årsag var, at det lykkedes ham at etablere det, der vurderedes som verdens bedste uafhængig nyhedstjeneste, med et efterretningsapparat, der gav ham og hans samarbejdspartnere evnen til at indsamle ufiltrerede efterretninger fra hele verden. Dette gjorde dem i stand til på nøjagtig vis at gengive og rapportere om USA's økonomis sande tilstand og om US-amerikanske og internationale politiske processers egentlige forløb, der ellers forekom mystiske.

LaRouche skabte også en international filosofisk forening,

hvis udgangspunkt det var at genskabe en forståelse af det årtusind-gamle kontrovers, der har udspillet sig mellem den platoniske tradition og den aristoteliske skole, kampen mellem den republikanske statsmodel og det oligarkiske imperielle system.

LaRouches internationale rækkevidde opstod som et resultat af hans vellykkede rekruttering af hundredvis af studerende med interesse for politik fra mange nationer, især europæiske samt syd- og nordamerikanske. Denne selvudpegede intelligentsia gav ham magten til at fostre og iværksætte politiske kursændringer via beskedne, men veluddannede og yderst velinformede enheders indsats, der katalyserede meget større kræfter i forskellige nationer og undertiden gjorde, at disse fungerede som »ét sind på tværs af mange kontinenter.«

LaRouche var kendt for sin insisteren på, at hver borger i USA – såvel som borgere fra enhver suveræn nation – har ansvaret for at uddanne sig selv på de områder, der har afgørende betydning for de politiske beslutninger, som berører deres nationers og menneskehedens fremtid; for udelukkende at lave og forsvare politiske forslag, der »fremme[r] almindelig velfærd [...] for os selv og vore efterkommere« (fra fortalen til USA's forfatning – red.); og for at bekæmpe rovgriske økonomiske foranstaltninger, der vedtages for at opnå klodens affolkning, undertiden forklædt som »miljøbeskyttelse« eller »bæredygtig udvikling« og især rettet imod nationer i Afrika, Asien og Syd- og Centralamerika.

Selvom fremtrædende internationale personligheder og institutioner på det seneste er begyndt at rapportere om LaRouche, har ingen »større mediekilde« endnu haft modet til at citere Lyndon LaRouche for hans faktiske synspunkter på nogen af de områder, som han bidrog væsentligt til. Dette til trods for, at LaRouche var en af USA's mest produktive forfattere. Denne frygt for LaRouche er bemærkelsesværdig, men ikke ny. Det har altid været tilfældet, at LaRouches modstandere havde en mindst lige så dybfølt frygt for den

kraft, som LaRouches idéer besad, som de havde for personen LaRouche. Denne frygt vil ingenlunde aftage med hans fysiske bortgang.

Det anses stadig for utilladeligt, at LaRouches Fire Love; hans forslag til en firemagtsaftale mellem USA, Rusland, Kina og Indien; hans opfindelse af Det Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI) – som daværende præsident Ronald Reagan præsenterede på nationalt TV 23. marts 1983 – og hans enestående fem årtier lange kamp for udviklingen af fusionskraft nævnes i massemedierne, sågar i anledning af LaRouches død. Kendte USA's befolkning til disse politiske idéer, og dermed til, hvordan en påtvunget stilhedens sammensværgelse i årtier har nægtet dem adgang til LaRouche – især under de sidste 15 års finansielle kriser og nytteløse ødelæggende krige – ville de straks komme frem til, at nogen med stor ihærdighed i alle disse år må have prøvet at holde dem væk fra Lyndon LaRouches idéer.

Disse mennesker ville ikke længere finde sig i ordene »LaRouche er en slem fyr, men vi kan ikke fortælle dig hvorfor,« som forklaring på, hvorfor de ikke – heller ikke nu – bør vide, hvem Lyndon LaRouche er. Lykkes det os i dette historiske øjeblik at bryde de falske nyheders grænser ned, kan den virkelige Lyndon LaRouche endelig blive hørt og kendt. Til dette formål præsenteres følgende korte og meget ufuldstændige redegørelse for hans liv og arbejde.

Udviklingen af en global statsmand

LaRouche etablerede sig gennem mere end fire årtier som Det Britiske Imperiums største fjende, både i den form det tog før Anden Verdenskrig og i dets nuværende Commonwealth-form. At LaRouche tjente i Anden Verdenskrig, især i Indien-Burma-Kina-området, var personligt afgørende for ham: »Min livslange kamp for, at USA i efterkrigstidens skulle blive en verdensleder i arbejdet for at etablere en verdensorden viet til at fremme den økonomiske udvikling af de lande, vi i dag kalder

'udviklingslande', tog sin begyndelse med oplevelsen i Kolkata i 1946,« skrev LaRouche i sin selvbiografi *The Power of Reason*: 1988. LaRouche begyndte at kæmpe med den moderne udgave af Det Britisk-Ostindiske Kompagnis »politisk-økonomiske teoretikere« og slavehandlere, hvis teorier dominerede de US-amerikanske universiteters økonomiske fakulteter i kølvandet på Anden Verdenskrig.

LaRouche modsatte sig heftigt den opfattelse, som udbredtes af Francis Bacon, Thomas Hobbes, Parson Thomas Malthus og John Locke, at mennesket er et dyr. I stedet genoprettede LaRouche videnskaben »fysisk økonomi« i USA, en videnskab etableret i 1672 af den tyske polyhistor Gottfried Leibniz, ophavsmanden til calculus og medopfinder af dampmaskinen. Gennem en intensiv studietid mellem 1948 og 1952 gjorde LaRouche fremskridt i sine uafhængige studier af fysik for at kunne udvikle sin metode til økonomiske forudsigelser. I bogen *LaRouche: Will This Man Become President?* hedder det: »I 1952 anerkendte LaRouche for første gang, at han ved at antage en opfattelse af energi, der er aldeles i overensstemmelse med Riemanns afhandling fra 1854 med titlen *Om de hypoteser, der ligger til grund for geometrien (Ueber die Hypothesen, welche der Geometrie zu Grunde liegen – red.)*, kunne måle både teknologi og økonomisk vækst med denne forståelse af, hvad energi er. I LaRouches værker måles økonomisk værdi – reel økonomisk vækst – primært i form af stigninger i samfundets relativt mulige befolkningstæthed.«

LaRouche anså imidlertid alt sit arbejde med fysisk økonomi som et særligt udtryk for og en del af en dybere epistemologisk opgave. I sit skrift *Beethoven as a Physical Scientist* fra 1988 skriver han:

»På alle de områder, hvor jeg har bidraget, grunder mine vigtigste opdagelser i min vellykkede afvisning af det berømte kantiske paradoks, som gentages i Immanuel Kants *Kritik af dømmekraften*. Kant hævdede to ting, der er relevante her.«

»For det første insisterede han på, at, omend der findes kreative processer, som er ansvarlig for gyldige grundlæggende videnskabelige opdagelser, ligger det hinsides enhver menneskelig mulighed at forstå disse processer. Jeg beviste, at dette var forkert. Og fra dette bevis udviklede jeg en måde, hvorpå disse kreative processer, og dermed underforstået målingen af teknologisk udvikling som sådan, kunne fremstilles på forståelig vis.«

»For det andet argumenterede Kant på baggrund af den første antagelse for, at der i æstetikken ikke kan opstilles nogen forståelige kriterier for sandhed eller skønhed. At Tyskland og andre har godtaget denne tese, som Kant og efter ham Friedrich Carl von Savigny udbredte, har været årsagen til, at der i dag er så udbredt en tolerance indenfor alle kunstformer for enhver type af moderne irrationalisme.«

Lyndon LaRouches store produktion af skrifter om musik, økonomi, historie, sprog og de fysiske videnskaber inspirerede mange samarbejder og udvekslinger med mennesker over hele verden. LaRouche var først og fremmest en statsmand – ikke en politiker. Han udøvede statsmandskunst på en sokratiske-athensk vis.

Han etablerede organisationer ved at undervise. Først gav han adskillige forelæsningsrækker i 1966, i løbet af hvilke han gjorde yderligere fremskridt i og debatterede om sin metode for at lave økonomiske forudsigelser, især på universiteterne. Mange stødte først på LaRouche, mens han debatterede med de personer, der skulle blive 1970'ernes økonomiske og politiske akademiske autoriteter. Dette stoppede efter LaRouches berømte debat med økonomen Abba Lerner i 1971. Lerner tabte, da han gav udtryk for sin holdning om, at hvis man havde fulgt den tyske finansminister Hjalmar Schachts nedskæringspolitik i 1920'erne, »ville Hitler ikke have været nødvendig.« Indenfor få måneder kunne man ikke længere finde nogen, der ville debattere med LaRouche, og ingen yderligere debatter af denne art fandt sted.

LaRouches foredrag om, hvad der på det tidspunkt blev kaldt »dialektisk økonomi« var netop det – dialoger mellem LaRouche og filosofiske, økonomiske og videnskabelige personligheder fra historien, der er skildredes af ham med en fortællers nøjagtighed, altid uden noter og ofte uden nogen bøger overhovedet. De studerende blev forsynet med et omfattende pensum af læsemateriale, med foreslåede læseplaner, der angav hver uges anbefalinger. En student fortæller, at »vi blev henvist til passager fra et værk som Kants Kritik af den praktiske fornuft, for eksempel. Vi blev bedt om at læse det. Hvis man gjorde det og kom til forelæsningen den næste uge, ville han først beskrive, hvordan han forstod passagen, hvilket han gjorde både overbevisende og nøjagtigt. Han ville derefter splitte det ad stykke for stykke, og fordi man havde læst det og accepteret det, opdagede man nødvendigvis vildfarelserne, der lurede på bunden af ens eget sind. Han viste os forskellen mellem at læse og at tænke. Det var ikke forelæsninger, det var en dramatisk monolog. Og det var sådan vi blev interesserede.«

LaRouches kerneorganisation, »National Caucus of Labor Committees« (NCLC), som senere blev til »International Caucus of Labor Committees« (ICLC), var en filosofisk forening organiseret omkring et »system af konferencer,« som normalt afholdtes to gange om året. Fra denne forening udsprang mange andre organisationer såsom »Fusion Energy Foundation,« »the U.S. Labor Party,« »the National Democratic Policy Committee,« the »Anti-Drug Coalition« og andre. LaRouche grundlagde og arbejdede også med organisationer i Frankrig, Tyskland, Italien, Sverige, Canada, Danmark, Mexico, Colombia, Peru, Australien og mange andre nationer.

I december 1977 giftede LaRouche sig med Helga Zepp fra Tyskland, der senere grundlagde Schiller Institutet, en politisk institution til fremme af statsmandskunst og en renæssance i klassisk kultur.

»I efteråret 1977 foreslog jeg, at vi skulle gifte os. [...].

Jeg var lidt overrasket, men på behagelig vis, da hun indvillige i det. [...]. Der var intet ordinært ved nogen af vore liv, og det var heller ikke sandsynligt, at det nogensinde ville blive anderledes. Vi blev gift i Wiesbaden 29. december 1977. Vielsen foregik på tysk; tjenestemanden fra Standesamt spurgte mig på tysk, om jeg vidste, hvad der foregik. Dette spørgsmål gav i de følgende uger anledning til megen latter blandt mine venner.« De nåede at dele et godt 41 år langt ægteskab.

Den kamplystne karakter og polemiske stil i LaRouche og hans samarbejdspartneres kampagner, valgkampagner såvel som andre, var unikke i USA's politiske liv i 1970'erne, 1980'erne og 1990'erne. Da LaRouche i 1976 købte 30 minutters sendetid til udsendelsen af hans Emergency Address to the Nation, var det første gang nogensinde, at en uafhængig kandidat havde købt den mængde tv-tid i et US-amerikansk nationalt valg. Under præsidentvalget i 1984 optrådte LaRouche femten gange på fjernsyn i 30-minutters segmenter og opfandt så at sige, hvad senere tider efterlignede med de såkaldte »infomercials.« LaRouches præsidentkandidatur og hans samarbejdspartneres kandidaturer ved forskellige valg, herunder opstillingen af omtrent 1000 kandidater til valg i 1986 alene, skræmte hans modstandere i USA. Og de inspirerede andre og gav dem mod til ikke blot at stille op til valg, men at bakke op om politiske idéer skabt til at gavne hele menneskeheden, og ikke kun deres »lokale mudderhul.«

Den Internationale Udviklingsbank (International Development Bank, IDB), som LaRouche fremlagde som koncept fra 1975 og fremefter, og som skulle erstatte Den Internationale Valutafond (IMF – red.) og udvikle det, der blev kaldt »Den Tredje Verden,« ved at skabe grundlag for eksport af hele byer og ikke kun US-amerikansk bygget teknologi, er et godt eksempel på et sådant politisk koncept. Disse byer skulle opføres som træningscentre, hvor befolkninger i udviklingssektoren hurtigt kunne tilegne sig de kompetencer,

de skulle bruge, for at de kunne skabe deres egne på alle områder selvforsynende økonomier, frem for at blive gældsslaver, hvilket var, hvad der faktisk skete.

Personer som Frederick Wills, den daværende udenrigsminister for Guyana, talte for LaRouches IDB-forslag ved FN's generalforsamling 27. september 1976. Mexicos daværende præsident José López Portillo og Indiens daværende premierminister Indira Gandhi mødtes med Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche og vedtog aspekter af hans forslag, som ofte blev udgivet i boglange afhandlinger såsom Operation Juárez for Mexico og The Industrialization of India: From Backwardness to Industrial Power in Forty Years (Indiens industrialisering: fra tilbagestående til industriel magt på fyrré år) og A Fifty-Year Development Policy for the Indian-Pacific Oceans Basin (50 års udviklingspolitik for Stillehavets og Det Indiske Oceans bassiner), hvis kernebetragtninger, på trods af at de alle er skrevet i begyndelsen af 1980'erne, stadig er aktuelle, ikke kun i dag, men for det næste årti eller mere.

Den ukonventionelle metode, som LaRouche anbefalede til at sprede disse idéer, var sokratiske: at tale med mennesker direkte og personligt. Den daglige gadeorganisering fandt sted ved jobcentre, posthuse, lufthavne, trafikryds og på gadehjørner, i midtbyen og i indkøbscentre. Denne direkte kontakt med USA's befolkning resulterede i, at LaRouche havde en bedre føling med, hvad der rørte sig blandt den almindelige befolkning i USA, end nogen anden politisk kraft i landet. Korrupte elementer i justitsministeriet, og »angiveligvis-ikke-statslig organisationer« som blev givet grønt lys til ulovligt at afbryde LaRouches samarbejdspartneres forfatningsgaranterede ret til at organisere, var nødte til at karakterisere organisationen som en »kult« for at afskrække borgerne fra at bidrage til LaRouches organisationer.

Ingen af LaRouches kritikere er i stand til at benægte den række af korrekte økonomiske forudsigelser, som han har

fremlagt, herunder Bretton Woods-systemets sammenbrud 15. august 1971, sammenbruddet af Wall Streets aktiemarked i oktober 1987 (forudsagt af LaRouche i maj samme år) og forudsigelsen 25. juli 2007, der udsendtes som et webcast med titlen The End of the Post-FDR Era, af det finanskollaps, der fra september 2008 og fremefter førte til en billion-dollar-stor redningspakke. Nogle af de mest forbløffende af LaRouches forudsigelser var imidlertid ikke strengt taget økonomiske. På Columbusdag 12. oktober 1988 sagde Lyndon LaRouche i en tale på Kempinski Hotel Bristol i Berlin:

»Af profession er jeg økonom i tradition med Tysklands Gottfried Wilhelm Leibniz og Friedrich List og USA's Alexander Hamilton og Matthew og Henry Carey. Mine politiske principper er de samme som Leibniz', Lists og Hamiltons, og de er også i overensstemmelse med Friedrich Schiller og Wilhelm von Humboldts principper. I lighed med vor republiks grundlæggere har jeg en kompromisløs tro på princippet om aldeles suveræne nationalstater, og jeg er derfor imod enhver overnational myndighed, der ville kunne undergrave nogen som helst nations suverænitet. Men ligesom Schiller tror jeg, at enhver person, der stræber efter at blive en smuk sjæl, bliver nødt til at være en sand patriot for sin egen nation og på samme tid verdensborger.

»Af disse årsager er jeg gennem de sidste 15 år blevet specialist i mit lands udenrigspolitiske anliggender. Som et resultat af dette arbejde har jeg opnået en voksende og betydelig indflydelse blandt visse kredse i min egen regering vedrørende USA's udenrigspolitik og landets strategi, to indbyrdes forbundne emner. Et godt eksempel på dette er den rolle, jeg spillede i løbet af 1982 og 1983, hvor jeg arbejdede med USA's nationale sikkerhedsråd for at få gennemført vedtagelsen af et politisk initiativ, der blev kendt som Det Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI). Selvom detaljerne er hemmelighedsstemplede, kan jeg godt fortælle jer, at mine synspunkter om den nuværende strategiske

situation har større indflydelse i USA i dag end på noget tidligere tidspunkt. Derfor kan jeg forsikre jer om, at det, som jeg nu præsenterer for jer om udsigterne for genforeningen af Tyskland, er et forslag, som vil blive studeret seriøst blandt de relevante kredse i det US-amerikanske etablissement. Under de rette forhold ville mange i dag være enige om, at tiden er kommet til at tage de indledende skridt mod Tysklands genforening med det åbenlyse prospekt, at Berlin kunne genoptage sin rolle som landets hovedstad.«

Udpeget som mål for eliminering

To dage efter hans tale på Hotel Kempinski rettede den US-amerikanske stat anklager mod Lyndon LaRouche og adskillige af hans samarbejdspartnere. Senere, da han talte om anklagerne i den Nationale Presseklub, udtalte LaRouche: »Man kunne sige om selve anklagen, at alle, der begår lovovertrædelser mod Gud, menneskeheden eller begge, før eller siden straffes.« Anklagerne fulgte to år efter et mordforsøg mod LaRouche 6. oktober 1986, om hvilket LaRouche i 2004 skrev følgende i sit hæfte med titlen 'Convict Him, or Kill Him!' The Night They Came To Kill Me (»Døm ham eller dræb ham!« Natten de kom for at dræbe mig):

»6. oktober 1986 holdt det, der praktisk talt var en hær på mere end firehundrede bevæbnede personer, sit indtog i byen Leesburg, Virginia, for at gennemføre en politirazzia mod EIR (Executive Intelligence Review – red.) og dets medarbejdere, og for at gennemføre en anden, mere dystre mission. De lokaler, hvor jeg på det tidspunkt opholdt mig, blev omringet af en væbnet styrke, mens luftfartøjer, pansrede mandskabsvogne og andet personel ventede på ordre om at rykke frem og åbne ild. Heldigvis fandt drabet ikke sted, fordi en person med højere myndighed end chefen for justitsministeriets afdeling for kriminalitet, William Weld, beordrede angrebet på mig afbrudt. De styrker, der stod klar til at trænge ind på mig, min kone og en række af mine samarbejdspartnere, blev trukket tilbage om morgenen.«

»Dette var det andet fuldt dokumenterede tilfælde, hvor USA's justitsministerium var involveret i operationer, der var målrettet mod at eliminere mig personligt fra politik.«

Omend LaRouche og seks andre blev fundet skyldige ved en domstol i Alexandria, Virginia, i december 1988 og blev fængslet 27. januar 1989, fortsætter den internationale og nationale protest mod disse korrupte domme til denne dag. Den tidligere amerikanske statsadvokat Ramsey Clark karakteriserede LaRouche-sagen som følger: Sagen »repræsenterede en bredere vifte af bevidst udspekuleret og systematisk embedsmisbrug over en længere tidsperiode ved brug af statsapparatets magtmidler end nogen anden retsforfølgelse ført af den US-amerikanske regering i min tid eller til mit kendskab.« Executive Intelligence Reviews dossier fra september 2017 med titlen Robert Mueller Is an Amoral Legal Assassin: He Will Do His Job If You Let Him (Robert Mueller er en amoralsk juridisk lejemorder: Han gør sit job, hvis du giver ham lov) giver et omfattende indblik i, hvordan Donald Trumps nuværende særlige anklager var en nøglekomponent i denne politiske forfølgelse af Lyndon LaRouche i 1980'erne.

Under sin afsoning fortsatte LaRouche med at skrive, hvilket ofte foregik ved, at han dikterede hele kapitler af et bogmanuskript over telefonen, naturligvis uden at have adgang til nogen form for baggrundsmateriale. Udover samlingen med titlen The Science of Christian Economy and Other Prison Writings (Videnskaben der ligger til grund for kristen økonomi og andre skrifter fra fængslet), skrev eller optog LaRouche mange andre dokumenter, hvoraf nogle er ved at blive samlet med andre ikke tidligere offentliggjorte skrifter.

Da det i løbet af 1989 blev klart, at Sovjetunionens indflydelsessfære kendt som Comecon oplevede stigende økonomiske vanskeligheder, indledte LaRouche og Helga et intensivt samarbejde om et program, der fik navnet The Productive Triangle Paris-Berlin-Vienna (Den produktive trekant Paris-Berlin-Wien), som efter Sovjetunionens opløsning

blev udvidet til Den Eurasiske Landbro. Efter jerntæppets fald foreslog han med dette program, at Europas befolkninger og industricentre skulle sammenkædes med Asiens gennem såkaldte udviklingskorridorer. Det var den eneste omfattende fredsplan for det 21. århundrede, som på daværende tidspunkt lå på tegnebrættet, en mulighed, som briterne og USA's anglofile neokonservative heftigt modarbejdede. Disse gennemtvang i stedet deres ideologi om en unipolær verden med et neoliberalt system. Den Eurasiske Landbro blev snart kendt som Den Nye Silkevej. Mere end to årtier senere er det kinesiske Bælte og Vej Initiativ, som voksede ud af dette koncept, blevet det primære lokomotiv for verdens fysiske økonomi.

Forandrede tusinder af menneskers liv

Efter hans løsladelse fra fængslet 26. januar 1994 fortsatte LaRouche sin karriere med at lave forudsigelser. Han udviklede i 1995 et pædagogisk værktøj ved navn »tripelkurven« for at illustrere for ikke-økonomer, hvordan en proces af »hyperinflation à la Weimarrepublikken« havde grebet den transatlantiske verden og havde udplyndret den i en sådan grad, at der ikke kunne gøres noget for at bevare det gængse pengesystem, og hvordan det var nødvendigt at omorganisere pengesystemet fra top til bund, idet man tog Glass-Steagall-loven fra Franklin Roosevelts »New Deal« i brug som første skridt i en reorganisering af bankerne. I januar 2001 advarede LaRouche om faren for et voldsomt terrorangreb på en eller flere amerikanske byer. En advarsel han fremlagde i forbindelse med en gennemgang af, hvorfor og hvordan det finansielle system var overgået til en tilstand af en »high-tech boble« i 1999-2000.

LaRouche talte om muligheden for en slags rigsdagsbrand i takt med, at USA, der med hastige skridt nærmede sig økonomisk ruin, blev stadigt mere umuligt at regere. I tråd med hans forudsigelse fra maj 1987 om et sammenbrud af aktiemarkedet i oktober samme år, udtalte LaRouche 25. juli 2007, et år før nedbruddet af Lehman Brothers/AIG i september 2008:

»Det verdensomspændende monetære finanssystem er faktisk i øjeblikket i færd med at falde fra hinanden. Der er intet mystisk i det; jeg har talt om det i nogen tid, det har været under udvikling, det tager ikke af. Hvad der er bogført som aktieværdier og markedsværdier på de internationale finansielle markeder er nonsens! Disse værdier er rene fiktive beløb. Der er ingen sandhed i det; bedraget er enormt. Der er ingen mulighed for, at det nuværende finanssystem ikke går ned – ingen! Det er slut, nu!«

»Det nuværende finanssystem kan ikke fortsætte med at eksistere under nogen omstændigheder, under nogen præsident, under noget lederskab eller nogen form for internationalt lederskab. Kun en grundlæggende og pludselig forandring af verdens monetære finanssystem vil forhindre et alment, øjeblikkeligt kædereaktionslignende sammenbrud. Hvor hurtigt det vil gå, ved vi ikke, men det vil fortsætte, og det vil være ustoppeligt. Og jo længere det fortsætter, jo værre vil tilstanden blive.«

LaRouche fortsatte, som det fremgår af ovenstående forudsigelse fra hans 84. leveår, med selv at frembringe originale bidrag op i en enestående høj alder, men det var ikke alt. Ved årtusindskiftet gik LaRouche i spidsen for en bevægelse, der rekrutterede unge mennesker – en bevægelse der fik så stor success, at Demokraterne i forskellige dele af landet forsøgte at overtage den. Tusindvis af unge gennemgik denne dannelsesproces. LaRouches ungdomsbevægelse frembragte banebrydende bidrag, bl.a. i deres præsentation af fysikeren Johannes Keplers arbejde, i oplæringen i bel canto klassisk sang af både gymnasieelever og som modgift imod kulturel selvdegradering og i audiovisuelle præsentationer af USA's historie, herunder US-amerikansk nutidshistorie (i modsætning til »aktuelle begivenheder« eller de endnu mere ødelæggende »nyheder«), såsom dokumentaren 1932, som er blevet set af over 1,2 millioner mennesker.

Siden LaRouche for første gang optrådte som offentlig person

for over halvtreds år siden, har den eneste tragedie, der karakteriserede hans liv, været, at han aldrig, hverken som præsident eller som rådgiver for en siddende præsident, fik lov til at føre de økonomiske reformer ud i livet, som ville have forbedret livet for millioner af US-amerikanere og for milliarder af mennesker rundt om i verden.

Selvom Lyndon H. LaRouche Jr. vil være savnet af mange venner blandt ledende figurer indenfor videnskab, musik, økonomi og politik, var hans største ven – når vi tillader os at se bort fra hans enke Helga Zepp-LaRouche – de glemte mænd og kvinder i USA og i mange, mange andre lande.

NYHEDSORIENTERING JANUAR- FEBRUAR

2019: Overvind geopolitik og rens Lyndon LaRouches navn

Download (PDF, Unknown)

Nyt dossier: Det var briterne der blandede sig i valget i

2016 og fører an i et kup imod præsident Trump

LaRouchePAC pressemeddelelse, den 18. januar, 2019

Lyndon LaRouche Politiske Aktionskomité har udgivet en rapport i tre dele af Barbara Boyd. Rapporten afslører:

(1) den britiske strategiske drivkraft bag det igangværende kup mod Donald Trump, (2) 'Institute for Statecraft/Integrity Initiative' som en britisk militærstyret propagandaoperation, der involverer "klynger" af samarbejdende journalister og politiske personer med sigte på at anspore befolkningerne i USA, Storbritannien og Vesteuropa imod Donald Trump og Rusland, og nedrakke og censurere alle individer, der afviger fra deres "godkendte" synspunkter og 3) hvordan britisk efterretningstjeneste og deres propaganda-operatører fra 'Integrity Initiative' var dem der virkelig intervenerede i USA's præsidentvalg i 2016, og hvordan de fortsætter med at undergrave Trump-præsidentskabet...

Download (PDF, Unknown)

Part II: The Integrity Initiative's Foreign Agents of Influence Invade the United States

Part III: A British Intelligence Fraud Creates the Coup Against Donald Trump

Underskriftindsamling: Rens Lyndon LaRouches navn og få ham rensset for den uretfærdige forfølgelse, domfældelse og fængsling han var udsat for

I dag for 30 år siden: Fængslingen af Lyndon LaRouche den 27. januar 1989 definerer en æra som nu må afsluttes

Underskriv venligst denne erklæring her.

Den 21. januar 2019 – Mange amerikanere sad tilbage i tavs forbløffelse tidligere i denne måned, da den ærværdige *New York Times* og særlig undersøger Robert Muellers apparat rykkede for at stille den amerikanske præsident, Donald Trump, for retten for forræderi, fordi han turde mødes og snakke med den russiske præsident Vladimir Putin; fordi han har henvist til NATO som værende “forældet” og stillet spørgsmålstejn ved forsvarsalliancens rolle; og fordi han fyrede sin FBI-direktør, James Comey, som forfatningen ellers foreskriver, at han har myndighed til at gøre. Mange tabte både næse og mund da det blev offentligt kendt, at de øverste rækker fra FBI, CIA og Det Demokratiske Parti – efter instruktion fra britisk efterretningsvæsen har været – og stadig den dag i dag – er engageret i et aktivt statskup imod USA’s valgte præsident.

Mange af jer, der læser disse linjer i dag, er med rette forfærdede over, at disse aktører, selv om de endnu ikke har nået deres mål, indtil videre er sluppet af sted med deres komplot, og at de tilsyneladende agerer med straffrihed. "Hvordan er det muligt" spørger I jer selv og jeres venner.

For at finde svaret på det spørgsmål, behøver man kun at se på begivenhederne den 27. januar 1989 – for netop 30 år siden – da Lyndon H. LaRouche og en gruppe af medarbejdere blev sat i fængsel med lange domme, for forbrydelser de aldrig begik. Vejen frem mod fængslingen af LaRouche var blevet banet gennem mange års bagvaskelse af LaRouche og hans bevægelse i medierne; en bagvaskelse som fortsætter den dag i dag og bliver udført af det samme britisk ledede politiske apparat – i mange tilfælde af de samme individuelle 'hitmen', herunder den særlige undersøger Robert Mueller – der i dag er ude efter at vælte USA's præsident.

Faktisk definerede den femårige fængsling af Lyndon LaRouche en hel æra i den moderne amerikanske historie, meget ligesom mordet på John F. Kennedy i 1963 gjorde.

Der er ingen overdrivelser i den erklæring, som Ramsey Clark, der tjente som statsadvokat i USA under Præsident Lyndon Johnson, og som også repræsenterede LaRouche i hans appeller til USA's Højesteret fremsendte i et åbent brev den 26. april 1995 til statsadvokat Janet Reno: "Jeg bringer denne sag [LaRouche] direkte til dig, fordi jeg mener, at det involverer en bredere vifte af bevidste og systematiske forseelser og magtmisbrug over en længere periode i et forsøg på at ødelægge en politisk bevægelse og dens leder, end nogen anden føderal retssag i min tid eller mig bekendt."

Clark sagde også: "Formålet kan kun betragtes som ødelæggende – det er mere end en politisk bevægelse, det er mere end en politisk figur, det er begge dele. Men det er en frugtbar ide-generator, et fælles formål med at tænke, studere og analysere for at løse problemer uanset indvirkningen på status quo eller

på specielle interesser. Det var et overlagt formål at ødelægge dette for enhver pris ... I hvad der var en kompleks og gennemgribende udnyttelse af retshåndhævelse, retsforfølgelse, medier og ikke-statslige organisationer fokuseret på at ødelægge en fjende, denne sag måtte være nummer ét.”

Med LaRouches fængsling blev Amerika og verden frataget deres mest hæderkronede statsmand og økonom.

I og med at LaRouches politik for at erstatte Wall Street og City of Londons dødbringende udplyndring med en ny retfærdig økonomisk verdensorden med universel, højteknologisk udvikling ikke blev implementeret, forblev hundredvis af millioner af mennesker over hele verden i fattigdom og millioner omkom unødigt. Det er kun med Kinas nylige vedtagelse af politikker, der ligner dem der blev foreslået af LaRouche for 50 år siden, at folkemordet er stoppet, i det mindste i store dele af verden.

I og med at LaRouches SDI-politik, som vedtaget og foreslået af præsident Ronald Reagan i 1983, blev saboteret og ikke udført, vakler verden i dag på kanten af en termonuklear konfrontation. Kun en tilbagevenden til LaRouches oprindelige design af SDI – ballistisk missilforsvarssystem – baseret på nye fysiske principper og i samarbejde med Rusland og Kina, ikke imod dem, kan nu trække os tilbage fra afgrundens kant.

I og med at LaRouches forslag til samarbejde mellem Øst og Vest efter Berlinmurens fald og genforeningen af Tyskland – som bekendt forudsagt af LaRouche i oktober 1988 – blev forkastet, og LaRouche halet af sted til fængsel knap tre måneder senere, blev Rusland hærget og Vesten udplyndret under Thatcher, Bush og Mitterand. Og en bølge af permanente krige blev sluppet løs, hvilket stadig er med os i dag.

Fordi LaRouches foreslåede krig mod narkotika mod Londons 'Dope, Inc.', A/S Narkotikas' bankapparat, aldrig blev gennemført, forgifter en stofmisbrugsepidemi i dag vores

nation og verden.

Og i og med at LaRouches politik for at skabe en ny renaissance af klassisk kultur og videnskab blev fejet til side, stirrer vi nu ind i et helvede af en ny mørk alder, der i særdeleshed opsluger vores ungdom.

Nogle af jer kan være uenige. Nogle vil måske mene, at ingen fængsling af en enkelt mand, uanset hvor uretfærdigt, kunne medføre sådanne resultater. Men de der tænker på den måde har endnu ikke forstået, hvordan den virkelige historie fungerer, hvordan ideer er drivkraften i menneskehedens fremskridt. Faktisk omhandler hele mængden af LaRouches livsværk og hans omfattende videnskabelige skrifter præcist dette centrale spørgsmål: menneskets unikke kreativitet, og den rolle som det spiller i udformningen af menneskets egen historie og det omgivende fysiske univers. *Læs og studer LaRouche*, hvis du ønsker at forstå, hvorfor Det britiske Imperium frygter ham så meget.

Den 30. marts 1984 skrev Lyndon LaRouche et *Udkast til Memorandum om aftale mellem USA og USSR*, med en vision for fremtiden som fortsat er ligeså videnskabeligt gyldig i dag som den var for 35 år siden. Her udtalte LaRouche: "Det politiske grundlag for varig fred skal være: a) ubetinget suverænitet for alle og enhver nationalstat, og b) samarbejde mellem suveræne nationer om at fremme de ubegrænsede muligheder for at drage nytte af fordelene ved teknologisk fremskridt, til gensidig gavn for alle. Det vigtigste element i den nuværende indførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske forhold mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som 'udviklingslande'. Medmindre ulighederne i efterdønningerne af moderne kolonialisme gradvist afhjælpes, kan der ikke være holdbar fred på denne planet.

"I det omfang USA og Sovjetunionen anerkender, at fremskridt i

den produktive arbejdskraft over hele planeten er i begge parter strategiske interesse, er disse to magter bundet i samme grad og på denne måde af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske praksis, der er uundværlig for at fremme varig fred mellem disse to magter.”

Det er på tide, at Amerika gør bod for at have tolereret LaRouches fængsling for tre årtier siden – ikke fordi der blev begået en så forfærdelig uretfærdighed imod LaRouche, men fordi vi har begået en så forfærdelig uretfærdighed imod os selv og verden. Det er på høje tid at rense LaRouche og hans medarbejdere; men frem for alt er det tid til at sikre, at LaRouches politik endelig vedtages.

Underskriv venligst denne erklæring her.

LaRouches nekrolog kan læses på dansk her.

Her er et hæfte om at rense LaRouches navn. :

Download (PDF, Unknown)

**NYHEDSORIENTERING NOVEMBER-
DECEMBER 2018:
Kun Glass/Steagall-**

bankopdeling og et Nyt Bretton Woods-kreditsystem kan håndtere et nyt finanskrak

Download (PDF, Unknown)

Mens FN's klimapanel promoverer folkemord: Verden har brug for flere mennesker

Af Megan Beets fra LaRouchePAC's videnskabsgruppe

Den følgende artikel er baseret på et foredrag, som Megan Beets holdt den 20. oktober 2018 under den ugentlige Manhattan-Project-Dialog, som LaRouche-aktionskomiteen afholdt.

Den 8. oktober udgav IPCC, De forenede Nationers "verdensklimaråd", en ny beretning, hvori det forlanges, at verdens befolkning er nødt til undgå en forhøjelse af den globale temperatur, på mere end 1,5 mod tidligere 2.0 grad C. For at opnå dette, bør alle lande sænke deres industrialisering endnu mere og foretage endnu større anstrengelser for at mindske befolkningstilvæksten.

Jeg vil redegøre for, hvorfor det alt sammen er én stor løgn, der ikke har spor med videnskab at gøre. Det hævdes godt nok,

at 99 % af alle videnskabsmænd mener, at menneskeheden fremkalder ødelæggende klimaforandringer på planeten med sin hensynsløse industrialisering, og at man må stoppe al videre udvikling. Men grunden til at disse videnskabsmænd er nået frem til denne opfattelse, har intet som helst med videnskab at gøre! Det er det britiske imperiums politik.

Hvorfor bringes dette spørgsmål frem netop nu? Hvorfor er de så fortvivlende?

Da Donald Trump vandt det amerikanske præsidentvalg i 2016, bemærkede Lyndon LaRouche næste morgen, at dette ikke var noget lokalt amerikansk fænomen, men et globalt fænomen. Vi kunne se tegnene på sammenbruddet af paradigmet med årtiers globalisering, geopolitik og imperial arrogance. Hele systemet ville bryde sammen. Han sagde, at vi ikke blot måtte mobilisere den amerikanske, men hele verdens befolkning for at virkeliggøre dette nye paradigme.

Den største sygdom, der har bredt sig i de sidste årtier især i Vesten og De forenede Stater efter mordet på Kennedy, er fjendtligheden over for vækst og udvikling. Dette må ændres, begyndende med hjernevasken i skolerne, i fjernsynsannoncerne, i hele kulturen. Vi må gøre op med den forestilling, at verden er overbefolket. Virkeligheden er, at verden er betragteligt underbefolket, ikke blot i betragtning af, hvad vi er i stand til at udrette med nutidens teknik, men også i betragtning af, hvad vi må opnå som menneskehed i de næste generationer. Det er der ikke nok mennesker til på Jorden!

I dag lever der ca. 7,6 milliarder mennesker på Jorden. Hvilket tal vil være det rigtige tal? Er 10 milliarder nok, eller 20 milliarder? Lad os kaste et blik på det, som Lyndon LaRouche anslår som et godt udgangspunkt: "Lad os vende tilbage til den indstilling, der var den fremherskende i De forenede Stater i tiden under Kennedys rumfartsprogram – ja endda siden 1958 under Eisenhower, og under reaktionen på Sputnik – og indtil ca. 1965. Hvis vi bibeholder denne

indstilling og kombinerer den med passende skattebegunstigelser og en fornuftig videnskabelig undervisning i vore skoler og tilsvarende andre ting..., hvis menneskeheden på denne planet har den politiske vilje til at virkeliggøre de projekter, der bedst udtrykker det videnskabelige fremskridt, så forsikrer jeg Dem, at den mulige befolkningstæthed vil vokse mindst 40 gange i forhold til den nuværende, og det med en højere levestandard. I de kommende tre generationer med en faktor 10. Efter to generationer kan vi forsørge en mulig befolkning i størrelsesordenen 100 milliarder, og det med en højere velstand, bedre ernæring, større sikkerhed og frihed og mindre indskrænket end i dag.”

Er hundrede milliarder for mange? Lad os prøve at forestille os en verden, der gør det muligt, at hundrede milliarder mennesker kan leve med højere forventet levealder, større sundhed, et mere meningsfyldt liv, mindre indskrænkede og i renere luft. Hvad må der ændres ved menneskeheden, for at vi kan nå dette? Er det muligt?

Oprindelsen til fjendtligheden mod udvikling.

For at besvare dette, vil jeg godt påvise, hvor den udviklingsfjendtlige, menneskefjendtlige og nykoloniale holdning og bevægelse egentlig kommer fra. Hvad er dens rødder? Mod slutningen af anden verdenskrig herskede der den største angst i Storbritannien for at blive inddraget af USA. Under krigen havde Franklin Roosevelt igen og igen gjort det klart for Winston Churchill, at der ikke ville finde nogen tilbagevenden til kolonialismen sted efter krigen. Roosevelt døde godt nok før krigens afslutning, men den britiske frygt forblev, for at efterkrigsordenen ville blive et system af nationalstater, hvor ethvert lands befolkning ville benytte sine ressourcer for sin egen udvikling. Hvert eneste menneske på jorden burde få den højest mulige levestandard.

Efter krigen var ideologien bag Hitlers folkemordspolitik – nemlig Eugenikken, racelæren, forestillingen om en herreraçe,

der i øvrigt oprindeligt var et britisk produkt, – gerådet temmelig meget i miskredit. Men briterne forsøgte ganske enkelt at give eugenikken et andet navn. Eugenik blev nu til økologi og miljøbeskyttelse. Én af miljøbevægelsens grundlæggere var Julian Huxley, den første generalsekretær i UNESCO, FN's organisation for dannelse, videnskab og kultur. I stiftelsesdokumentet fra 1945 skrev Huxley:

"Selv om det er rigtigt, at al radikal eugenisk politik vil være politisk og psykologisk umuligt i mange år, vil det være vigtigt for UNESCO at tage hensyn til, at det eugeniske problem undersøges med den største grundighed, og at offentligheden informeres sådan om de spørgsmål, der står på spil, at meget, der er utænkeligt nu, i det mindste kan tænkes."

To år senere erklærede Huxley under grundlæggelsen af den økologiske ideologi og af miljøbevægelsen: "Menneskenes udbredelse må komme i anden række i forhold til bevarelsen af andre arter."

Der er meget andet, der kan siges om Huxley, her blot dette: I 1930-erne hjalp han med til at grundlægge den britiske tænketank "Political and Economic Planning", der gjorde propaganda for den fascistiske økonomiske politik, der så blev taget op af Mussolini. Huxley arbejdede også for det britiske eugeniske selskab, først som medlem, siden som præsident, og fra det udgik der to andre organisationer: 1) The Population Policy Committee og 2) The Royal Commission on Population. Begge udgav rapporter om "befolkningstilvækstens ødelæggende indflydelse på ressourcerne".

En anden velkendt forsvarer af miljøbevægelsen var Lord Bertrand Russell, der gjorde sig sine egne tanker om menneskeheden. I 1951 forfattede han et skrift med titlen: The Impact of Science on Society, hvori han siger: "Over for dette kan man indvende, at dårlige tider ikke er noget varigt, men undtagelsestilstande, og at man også må imødegå dem med usædvanlige midler. I industrialiseringens hvedebrødsdage var

denne adfærd mere eller mindre rigtig; men når befolkningsvæksten ikke længere kan begrænses væsentligt, så mister denne indvending sin betydning. For tiden formerer verdens befolkning sig med 58.000 mennesker om dagen. Krigene har indtil videre ikke haft nogen væsentlig indvirkning herpå, for tilvæksten fortsatte uændret under begge verdenskrige... Krigene har som bemærket hidtil vist sig som et skuffende middel, men måske er en bakteriologisk krig mere virkningsfuld. Hvis man én gang i hver generation kunne udsende den sorte død over verden, så kunne de overlevende formere sig lystigt, uden at gøre verden alt for tætbeholdt... Der ville godt nok udvikle sig nogle ubehagelige tilstande, men hvad betyder det? Virkeligt afklarede mennesker er immune over for lykken, især over for andres lykke."

Denne holdning er ingenlunde nogen undtagelse. Den samme masseorderiske indstilling finder man hos prins Philip, dronning Elisabeths ægtefælle, der engang udtrykte ønsket om at måtte genfødes som en dødelig virus "for at bidrage til løsningen af overbefolkningens problem".

I 1960 berejste Julian Huxley Afrika i flere måneder. Efter at være vendt tilbage skrev han flere avisartikler, hvor han hævdede: "Man kan ikke overlade beskyttelsen af naturområder og truede arter til de nyligt uafhængige afrikanske stater. Vi har derfor brug for en international indretning, der kan overtage forvaltningen af disse områder." Og dette omsatte Huxley senere i praksis, idet han i 1969 sammen med prins Philip og Max Nicholson, præsidenten for det britiske statsråd, grundlagde Verdensnaturfonden, World Wildlife Fund. I øvrigt var prins Philip ikke den første præsident for Verdensnaturfonden, WWF, fordi man ville skjule dennes nære forbindelser med det britiske kongehus, og derfor anmodede man prins Bernhard af Holland om at blive den første præsident for Verdensnaturfonden. Desværre var prins Bernhard en overbevist nazist og tidligere medlem af det nationalsocialistiske parti! Men herved bliver denne bevægelses stamtræ synligt.

Jeg vil godt anføre et citat af Max Nicholson, der er vigtigt, fordi det tydeliggør, hvad vi har at gøre med i dag. Medstifteren af WWF ytrede engang:

✘ "Man bør måske se tilbage på reformationen og renæssancen for at finde et tilsvarende alment forfald af længe bestående strukturer og værdier på grund af indvirkningen fra nye anskuelser og ideer, der ved en slags jordskælvslignende virkning efterlader hele bjerge af intellektuelt og moralsk affald.. Jordskælvsagtigt synes at være det rigtige ord, eftersom den emotionelle kraft og intensitet bag ideen om naturbeskyttelse er lige så vigtig som dens intellektuelle kraft."

For at gøre det helt klart: De "længe bestående strukturer og værdier", som Nicholson vil afskaffe, er forestillingen om mennesket som medskabende, ideen om det menneskelige fremskridt. For ham er det åbenbart vigtigere at ophidse gemytterne end at sige sandheden.

Midt i 1990-erne var det lykkedes Verdensnaturfonden at sikre sig kontrollen over næsten 2 millioner km² i Afrika. Godt 8 % af det afrikanske kontinent forvandlede således til fredede områder, hvorved de pågældende lande ikke længere havde adgang til disse områder til at udvikle deres befolkninger. Verdensnaturfonden går ikke kun sådan frem i Afrika, men også i Mellemamerika, Sydamerika og Sydasi. Et godt eksempel er Darien-gabet, den smalle tange mellem Syd- og Mellemamerika, som der stadig ikke er nogen forbindelse henover. Årsagen: Det er et kæmpe naturbeskyttelsesområde under Verdensnaturfonden.

✘

I løbet af hele 60-erne og 70-erne, altså efter traumet over Kennedy-mordet og Vietnamkrigens rædsler, eskalerede det Britiske Imperiums og dets tidligere koloniers, USA indbefattet, angreb på udviklingslandene.

I 1962 udkom for eksempel den retningsgivende bog af Rachel Carson med titlen Det Stumme Forår, hvori hun påstår, at

mennesket forgifter hele planeten. Og her drejede det sig især om DDT, det mest virkningsfulde pesticid mod stikmyg og andre sygdomsoverførende insekter. Angiveligt skulle DDT føre til tyndere æggeskaller hos fugle og skulle derfor forbydes. Grundlaget herfor var nogle videnskabelige forsøg, hvis resultater viste sig urigtige, da man snart efter efterprøvede dem. Alligevel er DDT forbudt den dag i dag. Forbuddet mod DDT har indtil i dag med et forsigtigt skøn medført mindst 70 millioner menneskers unyttige død på grund af malaria og andre myggebårne sygdomme. Her taler vi altså om folkemord og affolkningspolitik.

I 1968 grundlagdes Romklubben, som LaRouche-bevægelsen angreb fra første færd af. I 1982 grundlagde Helga Zepp-LaRouche Livets Klub, Club of Life, som modstykke hertil. I 1971 udkom bogen Grænser For Vækst, som vi imødegik med en anden bog: Der Gives Ingen Grænser For Vækst. Af et senere dokument fra Romklubbens side fremgår det, hvilken ånd der gennemsyrrer hele denne bevægelse.

"Under eftersøgningen af en ny fjende, der kunne forene os, kom vi på den ide, at forurening, den globale opvarmning, vandmangel, hungersnød og lignende ting ville være udmærkede emner. Men når vi fremstiller dem som fjenden, så går vi i den fælde at forveksle symptomerne med årsagerne. Alle disse farer er menneskeskabte, og lader sig kun overvinde gennem en anden tankegang og adfærd. Den sande fjende er altså menneskeheden selv."

✘ I 1970 var prins Bernhard medstifter til 1001-klubben, en forening af 1001 repræsentanter for de førende adelsfamilier og pengeinteresser, der hvert år stillede en mange millioner stor krigskasse til rådighed for Verdensnaturfonden for at udbrede affolkningspropagandaen over hele verden. Dette blev motoren for hele miljøbevægelsen. I 1970 udråbte man også den første "Jordens Dag", og det på nogenlunde samme tid, som man i USA besluttede at stryge de 3 sidste Apollo-missioner, nr. 18, 19 og 20. Dermed blev Apollo 17 den sidste lejlighed for

et menneske at sætte foden på Månen.

I 1974 forfattede Henry Kissinger som amerikansk udenrigsminister National Security Study Memorandum 200, hvori det siges:

Den amerikanske økonomi har brug for store og voksende mængder mineraler fra udlandet, især fra de mindre udviklede lande. Dette forhold øger USA's interesse i den økonomiske, politiske og sociale stabilitet hos de pågældende lande. Hvor som helst en formindskelse af befolkningstrykket på grund af en nedsat befolkningstilvækst øger udsigten for en sådan stabilitet, er befolkningspolitikken relevant for ressourceforsyningen og for De forenede Staters økonomiske interesser."

I dette dokument nævnes 13 stater ved navn, der forventeligt vil stå for 45 % af verdens befolkningstilvækst i de næste årtier og derfor bør have som hovedopgave at reducere deres befolkningstal – blandt andet med midler til at sænke fødselsraten, med krav om fosterfordrivelse og endda med hemmelige omdirigeringer af fødevarehjælp for at sænke befolkningstallet i disse lande.

Midt i 1970-erne foranstaltede FN en række befolkningskonferencer. Én af dem blev afholdt i 1974 i Bukarest, og lededes af den berygtede antropolog Margaret Meade. Konferencen blev berømt, da Helga LaRouche (dengang endnu Helga Zepp) rejste sig op og protesterede højlydt mod den påstand, at mennesket var en kræftsvulst på Jorden. Samtidigt præsenterede Helga Zepp en plan for opførelse af atomkraftværker og for en videnskabelig udvikling af verden, så den kunne nære mange milliarder mennesker. Heraf udviklede den berømte scene sig, hvor Margaret Meade jog Helga Zepp gennem salen med sin store krykke.

Ud af disse processer opstod til sidst begrebet "bæredygtig udvikling" og samtidigt forestillingen om, at det er mennesket, der er årsagen til klimaforandringerne. I 1970-erne var det godt nok endnu ikke den globale opvarmning. Den, der

er noget ældre, vil måske kunne huske, at den store menneskeskabte katastrofe dengang var den globale afkøling. Det påstodes, at vi med vore stadig større byer ændrede planetens refleksivitet – der ville altså kastes mere sollys tilbage, hvilket ville fremkalde en global afkøling. For at modvirke denne burde man i givet fald forsøge at smelte polernes is.

En del af denne bevægelse var også Paul Ehrlich, forfatteren til bogen Befolkningsbomben. I denne bog gør han sig til talsmand for at anvende fødevareknaphed som et middel til befolkningskontrol. Til samme gruppe hørte også John Holden, Barack Obamas videnskabelige rådgiver. Senere stødte også "John" Schellnhuber til, som har rådgivet den tyske regering i klima- og energispørgsmål. Her bør man lige nævne, at Schellnhuber i 2004 modtog den engelske orden Commander of the British Empire (CBE), overrakt personligt af dronningen, da hun besøgte Berlin. Han er også ansvarlig for den pavelige encyklika Laudato Si fra 2014, hvor der er tale om, at menneskets aktiviteter er en belastning for Moder Jord – et virkeligt satanisk og menneskefjendtligt udsagn. På klimakonferencen i København i 2009 erklærede Schellnhuber, at det nu var helt sikkert, at Jorden kun havde kapacitet til at bære mindre end 1 milliard mennesker. Hvordan skal man indskrænke en menneskehed på i dag 7,5 milliarder mennesker med næsten 7 milliarder? Hvordan Bertrand Russel ville gøre det, har vi allerede hørt.

Ud af denne proces, med mange penge og med de samme folk, grundlagdes FN's Klimapanel (IPCC) i 1988. IPCC's mål er at få flest muligt lande til at indgå bindende aftaler om at begrænse deres udvikling, deres ressourcer og deres industrialisering, alt sammen baseret på løgne om kuldioxid og klimaændringer. Især på mødet i Kyoto i 1994 forsøgte man med alle midler at tvinge landene til at underskrive sådanne bindende aftaler og opgive deres ret til udvikling. Det samme gør sig gældende i den nyeste beretning fra IPCC, der udkom

efter det mislykkede klimamøde i Paris i 2015, hvor det stadig ikke var lykkedes at få gennemført de bindende aftaler.

Når De hører i medierne eller læser i artikler, at "over 99 % af alle videnskabsfolk" er enige; når De hører, at man har fastslået, at mennesket vil være skyld i, at næsten alle pattedyrarter vil uddø, og at det vil tage naturen 3 millioner år at komme sig; eller når man ser ophidsende og følelsesbetonede beskrivelser af, hvordan mennesket "ødelægger planeten" – så er alt dette ikke videnskab, men befolkningskontrol, og et døende imperiums desperate forsøg på at bevare sit gamle koloniale system.

Mennesket er ikke noget dyr.

Jeg vil godt komme ind på nogle virkelige videnskabelige kendsgerninger, og dermed er vi ved Lyndon LaRouche, der udtalte, at vi kan øge befolkningspotentialitet, altså vor planets bæredygtighed, til 100 milliarder mennesker eller endnu mere. Grunden til, at dette er muligt, er, at mennesket ikke er noget dyr. Vi er godt nok biologiske væsener, men vi er ikke dyr. Mennesket har en ånd, hvormed det kan udvikle skabende tanker og kreative hypoteser; det kan frembringe nye ideer, der ikke eksisterede før. Nogle af disse er opdagelserne af virkelige, gyldige universelle principper, det vil sige, at de gengiver den måde, som universet rent faktisk fungerer på, hvilket giver os mere magt over og i universet. Intet dyr er i stand til dette.

Lad os betragte ressourceproblemet ud fra dette synspunkt. I århundreder har man hævdet, at ressourcerne er begrænsede. I bogen Grænser For Vækst anvendte man computermodeller, der skulle vise, hvordan fødevarerne bliver sparsommere, hvordan befolkningstallet stiger, hvordan forureningen tiltager, så vi alle går til grunde. Computermodeller, der ekstrapolerer de nuværende forhold, eller rettere sagt en manipuleret beskrivelse af de nuværende forhold, viser, at vi inden for kort tid vil opbruge verdens samlede ressourcer (råstoffer). Men hvad er en ressource? Hvordan defineres en ressource for

den menneskelige civilisation? Ressourcer er ikke noget fastlåst. Hvad betød uran for civilisationen for 300 år siden? Dets eneste nytteværdi var dets smukke gule farve. Ressourcer er kun begrænsede, når man låser teknikken fast på dens nuværende trin. Hvis man forhindrer samfundet i at udvikle sig til teknikkens næste trin, så er ressourcerne begrænsede, og så vil man opbruge de forhåndenværende ressourcer. Ironisk nok er det den måde, at miljø går til grunde på. Miljøforurening opstår, når udviklingen undertrykkes i stedet for at tillade den naturlige fremskridtsproces.

Ressourcer hænger sammen med de universelle principper, som vi fatter med vor ånd og omsætter til nye teknologier. Ved ethvert spring i ånden, som mennesket foretager, forstår vi bedre, hvordan universet fungerer. Vi kan for eksempel tænke på, hvordan den moderne kemi opstod i 1700- og 1800-tallet, eller den atomare revolution sidst i 1800- og først i 1900-tallet. Disse spring definerer og skaber nye ressourcer, der ikke eksisterede tidligere. Sådanne nye ressourcer lader sig ikke forudse i nogen computermode, hvor høj udviklet den end er.

Rækkefølgen af ressourcer betyder ikke blot, at den ene afløser den anden. Der gør sig rent faktisk et ordnende princip gældende i dem, som man kan betegne som energitæthed. Hvor meget brændstof kræves der for eksempel for at forsyne en by som New York med energi i 1 år?

TABEL 1: Energitæthed

Til venstre i tabel 1 ser man energikilderne: en rækkefølge fra træ til kul, råolie (den kemiske revolution med olie) til uran, til deuterium og tritium (den atomare revolution med kernespløtning og kernefusion) og til sidst den fremtidige reaktion mellem stof og antistof. Hvis al den energi, New York forbruger i dag, skulle fremstilles udelukkende ud fra træ, så har man brug for 16 millioner tons træ hvert år. Bruger man kul, er man nede på det halve: 8 millioner tons, ved råolie 5

millioner tons. Hvis New York forsynedes med atomkraft, behøver man 55 tons uran, og med fusionsenergi mindre end 1 tons brændstof.

Hver eneste ny opdagelse giver os tilgang til ressourcer, der repræsenterer et højere energiniveau i universet. Desuden kan vi arbejde med højere energitæthed inden for produktionen og på andre områder. Man kan ikke blot fremstille mere, man kan også skabe nye ting, der ikke var mulige før. Et eksempel herpå er rumfarten. Er der nogen, der tror, at man kan drive en raket med træ eller kul? Prøv engang at forestille Dem en mand, der skovler kul ind bag i raketten! Det er ikke blot en latterlig forestilling, det er fysisk umuligt – lige meget hvor stor raketten er, eller hvor mange fyrbødere der er. En raket skal ikke bare bære sin egen vægt, men også det brændstof, der driver den fremad, medens det forbrænder.

Men vi kommer ikke kun ud i rummet med kemiske brændstoffer. I fremtiden vil vi med nukleare brændstoffer kunne opnå en hastighed, der vil kunne bringe os til Mars på få uger i stedet for måneder som nu.

Én ting til: Med den energi, der står til vor rådighed i den nukleare tidsalder, kan vi også ændre selve atomerne. Vi kan frembringe ny materie og give materien nye egenskaber, som den ikke havde tidligere, såsom større fasthed, større varmebestandighed, større bøjelighed. Vi kan frembringe laserlys til at skære i stål med. Med plasmaprocesser lader ethvert materiale sig opløse i sine bestanddele.

Mennesket kan så at sige hele tiden genskabe sig selv på et højere trin.

Hvis vi lige kigger kort på hele verdens samlede energibehov. Hvad betyder det, når vi vil virkeliggøre Verdenslandsbroen? Målet er at overvinde fattigdommen for al fremtid, så at den blot bliver en del af menneskehedens fortid. En afgørende faktor herved er energien.

Figur 2 nederst: Energiforbruget i De forenede Stater (i Watt

✘ pro persona), efter energikilder.

Lad os tage energiforbruget i et forholdsvis udviklet land som USA (figur 2 nederst). Figuren viser forbruget i Watt pro persona. Det er det primære energiforbrug. Det er altså ikke blot den strøm, man forbruger, når man tænder for lyset, det drejer sig om den samlede energi, der forbruges i hele samfundet – energi til opvarmning, til transport, strømforbruget til industri, landbrug og husholdninger. Tager man hele landets samlede energiforbrug og deler det med befolkningsantallet, så ser man, at dette tal er steget støt siden 1775. Hver eneste indbygger i Amerika er altså blevet mere energiintensiv med tiden, og stigningen har også taget til.

Hver gang et nyt teknisk fremskridt har fundet sted, lader det sig erkende ligesom en skygge. I et århundrede forbrændte vi træ for at fremskaffe energi, så kom kul oveni, og dets andel af energiproduktionen steg mere og mere. Så kom de fossile brændstoffer til, hvilket førte til en enorm stigning i energiforbruget pro persona. I figuren ser man foroven en lille rød skive, hvor kerneenergien kommer ind sidst i 50-erne og begyndelsen af 60-erne. Så begyndte energiforbruget pro persona at flade ud og i USA faldt det endda.

Figur 2 øverst: Den forventede udvikling i energiforbruget i De forenede Stater (Watt/person) på præsident Kennedys tid.

Under Kennedys regeringstid foretog man engang en beregning af, hvordan landet ville udvikle sig, når vi udnytter atomenergien og udvikler det industrielle grundlag mere og mere. Så skulle vi allerede være oppe på 16 KW pro person, godt 50 % højere, end vi rent faktisk er (figur 2 øverst). Sådant ville en sund udvikling se ud, i det mindste hvad energispørgsmålet angår.

Lad os så betragte dette problem globalt. Lad os for en gangs skyld antage, at verdens befolkning er steget til omkring 13

milliarder om 50 år, og at hvert eneste menneske har en levetid, der er sammenlignelig med De forenede Staters, hvad energiforbruget angår, Dette kræver en forøgelse af energien pro persona i verden fra de nuværende elendige 2,5 KW/person til omkring 13 KW/person.

Til sammenligning: USA har for tiden godt 10 KW/person og burde egentlig have 15 eller 20 KW; verdensgennemsnittet er 2,5 KW, hvor ganske mange lande endog ligger langt lavere. Men for at bringe 13 milliarder mennesker op på et energiforbrug på 13 KW/person har vi brug for en tidobling af verdens nuværende samlede energiforbrug.

Det betyder, at elektricitetsproduktionen ikke blot må stige i absolutte tal, men at den del af energien, der forbruges som elektricitet også må stige, fordi der vil være betydeligt mere industri i hvert land. Så set ud fra dette synspunkt, må elektricitetsproduktionen vokse til det 15-dobbelte i forhold til det nuværende. Og det vil groft sagt sige, at der i de kommende 50 år må opføres, hvad der svarer til 40.000 nye atomkraftværker på Jorden. Og dette er sandsynligvis lavt sat.

Opførelsen af, hvad der svarer til 40.000 atomkraftværker, betyder i sig selv en ny industriel revolution. Men den vil absolut være mulig.

Verden er underbefolket.

Nogle vil spørge: Hvorfor skal vi gøre det? Ønsker vi virkelig hundrede milliarder eller endnu flere mennesker på Jorden, sådan som LaRouche har foreslået? Ja, for verden er massivt underbefolket. Mennesket er den eneste art, der er i stand til at opdage universelle principper. Hvis vi gør det, forbedrer vi ikke blot menneskeartens tilstand, men vi øger også anti-entropien, muligheden for at udvikle det omgivende univers. Vi forbedrer biosfæren langt ud over det, den selv er i stand til. For eksempel kan biosfæren ikke nå op til Månen af sig selv. Men mennesket kan bringe liv til andre planeter.

I det næste årti vil mennesket begynde at gøre sig gældende på andre planeter, på Månen og sandsynligvis også på Mars. I løbet af denne proces vil vi støde på paradokser i videnskaben, der stiller spørgsmål ved vore grundlæggende opfattelser af universets funktion. Så får vi brug for nye hypoteser, nye ideer om nye fysiske principper, som vi ikke engang har nogen anelse om nu, og som endda muligvis vil omstøde alle vore gængse forestillinger om universet. Og deraf vil fremgå en endnu større magt i og over naturen.

Ressourcen for denne uendelige fremskridtsproces er ene og alene menneskeånden. I betragtning af mulighederne i det nye fremspirende mønster over for et gammelt imperium, der har afsløret sig selv med det bedrag, det prøver at pådutte os, tilfalder ansvaret os for at udvikle et nyt mønster for menneskeligt fremskridt.

Og det betyder først og fremmest at udvikle mulighederne for mange nye genier. Vi må skabe betingelser for at disse kan udvikle sig. Det må være slut med den nuværende menneske- og befolkningsfjendtlige politik. Vi må bringe De forenede Stater og Europa til at tilslutte sig de mål, som Kina forfølger med Den nye Silkevej; og mere endnu: virkeliggøre den højere vision om en global renæssance, som Lyndon og Helga LaRouche har virket for i årtier: At forene menneskeheden i en fælles mission for et fælles fremskridt.

**NYHEDSORIENTERING SEPTEMBER-
OKTOBER 2018:**

Et nyt paradigme for udvikling// Opdel Danske Bank

Indeholder: "Afslutningen på kolonialismen: En ny fælles fremtid for menneskeheden", Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved Schiller Instituttets konference i New York: "Hen imod en fire-magt-aftale for et 'Nyt Paradigme' for udvikling" den 13. september, 2018.

Opdel Danske Bank: "Hvorfor en Glass/Steagall-bankopdeling ville løse finanskrisen og ødelægge Wall Street og 'City of London'" af Tom Gillesberg.

Download (PDF, Unknown)

Erklæring fra Pressesekretæren i Det Hvide Hus

Pressesekretærens kontor i Det Hvide Hus udsendte følgende erklæring fra pressesekretæren, som vi bringer her i sin helhed:

ERKLÆRING FRA PRESSESEKRETÆREN

Udstedt den: 17. september 2018.

Efter anmodning fra en række udvalg i Kongressen og af hensyn til gennemsigtighed, har præsidenten instrueret direktørens

kontorfor national efterretning og justitsministeriet (herunder FBI) med henblik på at imødekomme frigivelse af følgende materialer: (1) siderne 10-12 og 17-34 i juni 2017, ansøgning til FISA-retten i sagen om Carter W. Page; (2) alle FBI-rapporter om interviews med Bruce G. Ohr, forberedt i forbindelse med Rusland-undersøgelsen; og (3) alle FBI-rapporter af interviews udarbejdet i forbindelse med alle FISA-ansøgninger om Carter Page. Desuden har præsident Donald J. Trump instrueret justitsministeriet (herunder FBI) til offentligt at frigive alle uredigerede tekstbeskeder, der relaterer til Rusland-undersøgelsen af James Comey, Andrew McCabe, Peter Strzok, Lisa Page og Bruce Ohr.

Ifølge pressemeddelelser mandag aften vil dokumenterne blive frigivet "hurtigt", hvor FISA-ansøgningen kommer først sammen med FBI-interviews af Bruce Ohr og Carter Page. Det forventes at tekstbeskederne vil tage længere tid at frigive.

Denne dramatiske handling fra præsidenten foregår samtidig med, at en storjury i District of Columbia overvejer strafferetlige anklager mod tjenestemænd for at lække hemmeligt stemplede oplysninger fra Russiagate-undersøgelsen til nyhedsmedier, ifølge udbredte presseforlydender.

Efter alt at dømme, vil frigivelsen af disse dokumenter gøre det muligt for offentligheden for første gang at få indsigt et klart billede af det mest skræmmende politiske misbrug af magt i amerikansk historie. Obama-administrationen, der handlede på foranledning af den britiske regering, var opsat på at ødelægge Donald Trumps kandidatur på vegne af hans modstander, Hillary Clinton, ved hjælp af allernationale sikkerheds- og retshåndhævelsesmæssige beføjelser i USA til at gøre det, og derefter at ødelægge hans præsidentskab.

Britisk efterretningstjeneste producerede, via MI6's Christopher Steele, et politisk smædeskrift mod Donald Trump, som blev betalt af Hillary Clinton. Steeles beskidte dossier hævdede, at Trump havde forbryderiske forbindelser til

Rusland, og at Putin havde kompromitteret ham. Ved fire forskellige lejligheder gik ansatte ved Obamas justitsministerium til den tophemmelige FISA-domstol, der er oprettet i henhold til loven i 1978 om overvågning af udenlandske efterretninger, for at opnå en fuldstændig overvågning af Trumps frivillige kampagnedeltager Carter Page, og gennem ham, af selve Trumps kampagne. Ifølge Steeles forsætligt falske påstand var Carter Page en central figur i Trump/Moskva-forbindelsen.

De samme tjenestemænd i justitsministeriet vidste, da de fremsatte ansøgningen, at Steeles dossier var falsk med hensyn til Page. De underrettede aldrig retten om, at Steeles oplysninger var blevet betalt af Hillary Clinton, Trumps modstander, og at de aldrig havde været bekræftet, som krævet ved FISA-procedurer.

Opdel Danske Bank: Hvad er Glass/Steagall-bankopdeling? Fra arkivet.

Schiller Instituttet har kørt en kampagne i mange år for at indføre Glass/Steagall-bankopdeling i alle nationer. F. eks. stillede aktivister fra Schiller Instituttets Venner op til folketingsvalg i 2013 udenfor partierne med det berømte slogan: "Glass-Steagall – eller kaos".

"En Glass/Steagall-bankopdeling vil fritage staten og skatteyderne for at skulle dække insolvente bankers spillegæld. Vi vil opdele bankerne i banker, der kun laver normal ind- og udlånsaktiviteter, og som vil

have et statsligt sikkerhedsnet, og investeringsbanker a la Saxo-bank, der må leve på egen risiko. Realkreditlån skal igen adskilles fra bankerne og yde billige realkreditlån til kunderne i stedet for være en malkemaskine for bankerne. Der skal ikke længere være »banker, der er for store til at gå ned«, som får bail-out, i form af statslige bankhjælpepakker, eller bliver hjulpet af bail-in-aktioner, som den på Cypern, hvor bankerne får lov til at stjæle bankkundernes penge...”

Klik her for at læse mere om Glass/Steagall-bankopdeling fra Schiller Instituttets kampagneavis 16 fra 2013 (html-versionen), eller læs pdf-versionen nedenfor.

Download (PDF, Unknown)

Ny rapport kan bestilles: 2. bind, Den Nye Silkevej Bliver til Verdenslandbroen; En fælles fremtid for menneskeheden

English: See below

Bestil vores nye rapport på engelsk!: 500 kr. for den trykte rapport, 374 sider

Forsendelse: porto 50 kr. pr. rapport.

Rapporten kan også hentes på vores kontor: Sankt Knuds Vej 11, kld. t.v., Frederiksberg

Rapporten kan bestilles fra Schiller Instituttet i Danmark: tlf. 53 57 00 51 eller 35 43 00 33 eller e-mail si@schillerinstitut.dk

Homebanking: 1551-5648408; Giro: 564-8408

Dankort/Paypal: via vores butik

LaRouche-bevægelsen har spillet en enestående rolle i udviklingen af forslag til international økonomisk udvikling og sat retningslinjer for politiske beslutninger, som nu i stigende grad er udbredte i verden. Ved slutningen af Den kolde Krig, og den deraf følgende mulighed for internationalt samarbejde om menneskehedens fælles mål, foreslog Lyndon og Helga LaRouche i 1997 "Den Eurasiske Landbro" som en "Ny Silkevej ... for Global Økonomisk Udvikling". Efter bekendtgørelsen af Bælt- og Vejinitiativet fra den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013 (et forslag i samklang med LaRouche-forslaget) offentliggjorde LaRouche-bevægelsen det første bind af "Den Nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen", en 374-siders rapport der indbefatter store udviklingsprojekter fra hele verden under rammerne af den økonomiske tilgang, som er grundlagt af Lyndon LaRouche.

Vi er glade for at annoncere udgivelsen af dette andet bind, "Den nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen: En

fælles fremtid for menneskeheden”, hvor vi giver dig et opdateret billede af fremskridtene i Kinas Bælt- og Vejinitiativ, herunder detaljerede analyser region for region og nyligt opdaterede kort. Vi fremhæver også principperne for fysisk økonomi og økonomiske metrikker opdaget af Lyndon LaRouche; metrikker, på hvilke muligheden for at hæve levestandarden for menneskeheden afhænger. Vi undersøger de vestlige nationers strategiske forhold til det nye paradigme, og hvilke udfordringer der skal imødegås for at overvinde det gamle paradigmes tilgang med britisk geopolitik, og erstatte det med LaRouches overordnede program for at overvinde det truende økonomiske kollaps i Vesten.

Som Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche har sagt: “Jeg tror, at den Nye Silkevej er et typisk eksempel på en ide, hvis tid er kommet; og når en idé på den måde bliver til en materiel realitet, manifesterer det en fysisk kraft i universet.

“Udnyt dette kraftfulde værktøj til politisk beslutningstagning og politisk organisering!

Helga Zepp-LaRouches introduktion til rapporten:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

English:

Table of Contents and Helga Zepp-LaRouches introduction to the report:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

NYHEDSORIENTERING AUGUST 2018:

**Skriv under! Appel for et nyt
Bretton Woods kreditsystem;
Lederne for USA, Rusland,
Kina og Indien må handle!**

Download (PDF, Unknown)

Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen Bind II: En fælles fremtid for menneskeheden.

LaRouche-bevægelsen har spillet en enestående rolle i at udvikle forslag til international økonomisk udvikling og i at sætte trends indenfor politisk beslutningstagning. I 1997, ved afslutningen af Den kolde Krig og potentialet for internationalt samarbejde om menneskehedens fælles målsætninger, foreslog Lyndon og Helga LaRouche en "Eurasisk Landbro" som en "Ny Silkevej ... for Verdensomspændende

Økonomisk Udvikling". Efter at den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013 annoncerede 'Bælt- og vejinitiativet' (et forslag i samklang med LaRouche-forslaget) offentliggjorde LaRouche-bevægelsen det første bind af en 374-siders rapport, der integrerer store udviklingsprojekter fra hele verden indenfor rammen af den økonomiske tilgang, der er grundlagt af Lyndon LaRouche.

Vi er glade for at kunne annoncere udgivelsen af dette andet bind af "Den Nye Silkevej: en Fælles Fremtid for Menneskeheden", hvor vi giver Jer et opdateret billede af fremskridtene for Kinas Bælt- og Vej-initiativ, herunder detaljerede region-for-region analyser, og nyligt opdaterede kort. Vi fremhæver også principperne for den fysiske økonomi og økonomiske metrikker, som er opdaget af Lyndon LaRouche, og hvorpå muligheden for at hæve menneskehedens levestandard afhænger. Vi undersøger den strategiske tilgang af de vestlige nationer til det kommende nye paradigme, og hvilke udfordringer der må klares for at overvinde det gamle paradigmes tilgang med britisk geopolitik, og erstatte det med LaRouches topstyrede program for at overvinde det økonomiske sammenbrud i Vesten.

Som Schiller Instituttets grundlægger og formand, Helga Zepp-LaRouche, har sagt: "Jeg tror, at Den Nye Silkevej er et typisk eksempel på en ide, hvis tid er kommet; og når en ide på den måde materialiseres, bliver den til en fysisk kraft i universet."

Drag fordel af dette kraftfulde værktøj til politisk beslutningstagning og politisk organisering!

Pris: 500 kr.

Kan bestilles hos Schiller Instituttet i Danmark
53 57 00 51, 35 43 00 33, si@schillerinstitut.dk

Indholdsfortegnelsen:

Anden musikalske kulturdialog i København

København, 6. juli, 2018 Schiller Instituttet –

Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen handler ikke kun om samarbejde økonomisk udvikling, da kulturel udvikling også er en essentiel kilde til inspiration for at udvikle menneskehedens kreative potentiale.

Som opfølgning på sidste års vidunderlige koncert, afholdt Schiller Instituttet, Russisk-Dansk Dialog, Det Russiske Hus og Det Kinesiske Kulturcenter i København d. 28. juni, 2018, en ny koncert for fuldt hus; 130 gæster, i Det Russiske Center for Videnskab og Kultur i København, Danmark.

Koncerten begyndte med en velkomst fra direktøren for Det Russiske Center for Videnskab og Kultur og en introduktion fra Schiller Instituttets formand, Tom Gillesberg. Gillesberg talte om, hvorledes det banebrydende topmøde mellem præsident Trump og Nordkoreas Kim Jong-un har åbnet muligheden op for at alle nationer kan træde ind i et nyt samarbejdsparadigme.

Aftenens program inkluderede musik fra mange forskellige nationer. Aftenens gæstemusikere tilhørte en traditionel folkemusikgruppe fra Heilungkiang Sang- og Danseteater som bestod af fire instrumentalister som kom hele vejen fra Kina for at optræde til koncerten, hvilket var blevet arrangeret af Det Kinesiske Kulturcenter, som dertil sørgede for velmagende kinesisk mad i pausen.

Der var musikere fra både Rusland, Polen, Danmark og Sverige.

Den kulturelle dialog mellem folkemusik fra Kina og Rusland og klassisk europæisk musik var inspirerende for alle – både musikere og de entusiastiske tilskuere.

Et af de særlige aspekter ved denne koncert var at flere af musikerne, udover at optræde med musik fra eget land, dertil spillede musikstykker fra andre af de repræsenterede kulturer. Den kinesiske gruppe spillede en dansk folkevise og opførte sammen med to russiske sangere, operasangeren Valerij Likhachev og hans datter en russisk folkesang. Udover to danske stykker af henholdsvis Carl Nielsen og Høybye spillede Hedonia-Kvartetten en gavotte af den russiske komponist Sjostakovitj samt et kinesisk stykke.

De andre musiske præsentationer var:

Syv udtryksfulde kinesiske traditionelle folkestykker spillet med forskellige kinesiske fløjter, yangqin, pipa og erhu af den Nationale Folkemusikgruppe fra Heilungkiang Sang- og Danseteater.

To russiske sange opført af den russiske operasanger Valerij Likhachevs kraftfulde stemme.

To russiske sange spillet på charmerende vis af Balalajka børneorkestret The Moon is Shining.

Et bravur-klaverstykke af Rachmaninov, spillet af en 13-årig dansk-russisk ung mand.

Den vestlige klassiske musiks ophøjede skønhed blev præsenteret på glimrende vis af den polske pianist Dominik Wizjan, som spillede Chopins Andante spianato et grande polonaise brillante.

Den svenske sopran Leena Malkki sang Ritorna Vincitor fra Verdis Aida opera, Casta Diva fra Bellinis Norma, akkompagneret af Dominik Wizjan. (Malkki er også producenten og den ledende sopran i kommende udførelser af Norma, spillet i kammertonen 256Hz og dirigeret af Furtwängler-specialisten Jochun Heibertshausen).

Komedieopera blev repræsenteret med en "La ci darem la mano" duet fra Mozarts Don Giovanni af Likhachev, Malkki og Wizjan.

Schiller Instituttets Kor på syv personer sang en dansk sang af Niels W. Gade, inspireret af en dansk folkemelodi, som blev temaet til hans første symfoni – dette er et eksempel på den proces hvorved store komponister ophøjer elementer i folkemusik gennem den klassiske musiks kompositionsprincipper; og en koreansk folkesang, Arirang, den højtelskede sang for både Syd- og Nordkoreanere, arrangeret af Werner Hartmann fra Schiller Instituttet. Tyskland.

Koncerten blev afrundet med Schiller Instituttets Kor og Malkki som sammen med publikum sang den traditionelle kanon Dona Nobis Pacem, Giv Os Fred.

Vi vil producere en video af koncerten, for at udbrede denne dialog mellem kulturer til et bredere publikum.

Programmet:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

NYHEDSORIENTERING JULI 2018: Europa må samarbejde med Kina for at bringe Den Nye Silkevej til Afrika og Sydvestasien

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Ny Rapport: OPERATION FELIX: Yemens mirakuløse genopbygning og tilslutning til den Nye Silkevej

Af Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien.

Genopbygningen af Yemen, efter den aktuelt igangværende, destruktive, anglo-saudiske aggressionskrig er afsluttet, vil kræve et mirakel. Men det er præcis, hvad denne rapport foreslår. Miraklernes tid er over os. Mange mirakler er opnået, og mange andre er i gang. En ny æra i menneskehedens historie er gryet under BRIKS-nationernes lederskab (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), samt under den kinesiske præsident Xi Jinpings lancering i 2013 af Bælte & Vej Initiativ (BVI). Disse to udviklinger har åbnet historiens porte for en ny og retfærdig verdensorden.

Kinas mirakuløse industrialiseringsproces hen over de seneste to årtier, der har løftet 700 million af landets borgere ud af fattigdom, er en stærk indikator for denne nye proces. Den kendsgerning, at Kina har tilbudt sine teknologiske kapaciteter, sin knowhow og sine finansielle resurser til partnere i udviklingslandene, så de kan gentage dette mirakel, udgør en stærk motivering for det yemenitiske folk og lederskab for at vælge de højeste ambitionsniveauer.

Det er i denne sammenhæng, at Yemen kunne rejse sig og opnå sit eget mirakel. Ligesom det lykkedes yemenitterne at

præstere det mirakel, at de har modstået de mest ondsksfulde og magtfulde militærstyrker, således kan de – med en tilsvarende succes – præstere miraklet med at genopbygge deres land. Dette genopbygningsmirakel bliver naturligvis vanskeligere end det militære, men det bliver mere glædeligt og vil bringe alle Yemens borgere sammen – mænd og kvinder fra alle mulige dele af landet og fra alle forskellige baggrunde, som en forenet kraft til fordel for en hel nation.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche: Motsætningernes sammenfald – Morgendagens verden. Schiller Instituttets Internationale konference, 30. juni, 2018, Tyskland

Hvis alle europæiske nationer ville gå sammen med Kina, Indien, Japan og også USA og gøre alt dette sammen med de afrikanske stater, der ønsker at blive en del af et sådant forceret program, og annoncere det som en fælles forpligtelse, kunne vi vende flygtningekrisen omkring. Men denne fremgangsmåde kræver en passioneret kærlighed til

menneskeheden; præcis, som premierminister Abiy Ahmed fra Etiopien for nylig sagde under et masse møde med en halv million mennesker, kort tid, før han blev udsat for et attentatforsøg; han sagde, »Den eneste måde at gå fremefter på, væk fra al denne historie, er tilgivelse og kærlighed. Hævn er for de svage. Og fordi etiopiere ikke er svage, har vi ikke bug for hævn. Vi vil vinde med kærlighed«.

Så lad os handle ligeså. Verden befinder sig i en utrolig oprørstilstand. Det er meget kompliceret, og jeg mener ikke, at problemerne vil blive løst ved at have en zillion delvise løsninger. Vi har brug for et højere fornuftsgrundlag, som vil forene hele menneskeheden. Jeg mener, vi har nået vejs ende for en epoke, enden på geopolitik. Og vi må nå frem til det Nye Paradigme, hvor vi tænker i banerne for coincidentia oppositorum; det, Xi Jinping har kaldt et »fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«. Hvis Europa er villig til at overleve, vil vi organisere de europæiske lande til at gå med i denne indsats.

Download (PDF, Unknown)

To systemer foreligger nu for verden: Hvad du skal vide om

økonomi for at skabe en fremtid for menneskeheden LaRouchePAC undervisnings- serie 2018 i LaRouches økonomi Introduktion og disposition

To systemer foreligger for verden. Det ene, det transatlantiske, City of London/Wall Street-finansimperium, har befundet sig i en tilstand af »frit fald« siden krakket i 2007-2008, et finanskrak, som Lyndon LaRouche forudsagde i et webcast, 25. juli, 2007:

»Det, der er optegnet som aktieværdier og markedsværdier internationalt på finansmarkederne, er vrøvl! Dette er rent fiktive trosobjekter. Der er intet sandt i det; falskneriet er enormt. Der er ingen mulighed for et ikkekollaps af det nuværende finanssystem – ingen! Det er færdigt, nu! Det nuværende finanssystem kan ikke forsætte med at eksistere under nogen omstændigheder, under noget præsidentskab, under noget lederskab eller noget lederskab af nationer. Udelukkende kun en fundamental og pludselig ændring af det globale, monetære finanssystem vil forhindre et generelt, kædereaktionslignende kollaps. I hvilket tempo, ved vi ikke, men det vil fortsætte, og det vil være ustoppeligt! Og jo længere, det står på, før det stopper, desto værre bliver tingene.«

Hvordan kunne LaRouche forudsige dette?

Download (PDF, Unknown)